

HAFTALIK SIYASİ GAZETE

SOSYALİST CUMHURİYET

**NAZIM HİKMET:
SEVDALIMIZ
KOMÜNİSTTİR**

S.10

SAYI: 241 / 31 MAYIS 2022 - 5 TL

Haramiler Amerika'ya Fethullah'ın yanına!

Arka Manşet

**NATO'nun
genişlemesine de
Suriye'de askeri
bir operasyona da
hayır**

S. 16

**Haziran Direnişi halkın öfkesi,
toplumun vicdanıdır!**

TKH heyetinden, Mücella Yapıcı, Can Atalay ve Tayfun Kahraman'a ziyaret

TKH Genel Başkanı Aysel Tekerek "Bu siyasi bir davaydı ve hukuksal bir zemini yoktu. Sonucu şu an için arkadaşlarımızın hapse atılması olsa da siyasi mücadelemizin gücü ve yaygınlığı bu tür davaların da akıbetini belirleyecek." Dedi.

Türkiye Komünist Hareketi (TKH) heyeti, Gezi yargılaması sonucunda hapis cezasına mahkûm edilen Mücella Yapıcı'yı Bakırköy Kadın Cezaevinde, Can Atalay ve Tayfun Kahraman'ı Silivri Cezaevinde ziyaret etti.

TKH Genel Başkanı Av. Aysel Tekerek, Av. Fulya Durak ve Av. Bilgütay Hakkı Durna'nın yer aldığı dayanışma ziyareti sonrasında açıklamada bulunan Tekerek şunları kaydetti:

"Öncelikle şunu ifade etmeliyim ki, ziyaret ettiğimiz üç dostumuzun da moralleri gayet iyi. Oldukça yoğun bir ziyaretçi trafiği var. Bu onları oldukça memnun etmekle birlikte asıl olarak dışarıyı merak etmekte. Günlük gelişmeleri gazete ve TV'lerden takip etmekle birlikte başta Tele1 olmak üzere istedikleri her kanalı izleyememekten şika-

yetleri mevcut. Bizler de görüşmemizde, ülkedeki siyasi durumu, olası gelişmeleri, Gezi Davasının hukuksal akıbeti ve gezi direnişi üzerine uzun uzun sohbet etmiş olduk. Bu ziyaretlerimiz periyodik olarak devam da edecek.

Bu vesile ile bir kez daha ifade etmeliyim ki; Gezi Direnişçilerine ceza vermek, onları hapse atmak oldukça beyhude bir çaba ve AKP'nin yargıyı sopa olarak kullanmasının en güncel örneği.

Bu siyasi bir davaydı ve hukuksal bir zemini yoktu. Sonucu şu an için arkadaşlarımızın hapse atılması olsa da, siyasi mücadelemizin gücü ve yaygınlığı bu tür davaların da akıbetini belirleyecek.

Bu nedenle, mücadeleye devam..."

Genç Köşe

Şimdi kavgayı büyütme vaktidir!

Bu sene AKP iktidarı 20. yılını devirecek. Az değil, koca bir kuşak AKP döneminde doğdu ve gençlik çağına geldi.

İktidarı boyunca ülkemizde yağma ve talan düzenini günbegün artıran bir iktidardan bahsediyoruz. Bu 20 yılın son dönemlerinde AKP iktidarının yalpalamaya başladığını görüyoruz.

Bu yalpalama ise altında bir korkuyu barındırıyor...

AKP'nin iktidara yeni geldiği dönemde Erdoğan'ın kendisi Büyük Ortadoğu Projesi'nin eşbaşkanı olduğunu söylemesi ve bu projede Türkiye'nin önemine sürekli vurgu yapması bile emperyalizm işbirlikçisi olduğunun ilk kanıtıydı.

Bunun yanı sıra ABD'nin Irak'ı işgali için Türkiye'den çıkartma yapmasını da Meclis'ten geçirmeye çalışması da bir diğer örneğiydi.

Geçmişteki iktidarların başlattığı özel iyidir politikasını tam gaz devam ettiren de AKP'ydı. Halka ait yüzlerce fabrika, kurum ve kuruluşu devlete yük olduğu ve düzgün işlemediği gerekçesi ile özelleştirdi. Bu rantiyenin kazanırsa yandaşlar, yerli ve yabancı sermayedarlardan başkası olmadı tabii ki.

Din sömürsününün hat safhaya çıkması da AKP iktidarında oldu. Mitinglere Kuran ile çıkılması, türbanın siyasete alet edilmesi yapılan onca din istismarından birkaçı sadece.

Bunların altındaysa gençliğin alanları dahil olmak üzere ülkeyi dini referanslar ile şekillendirmek

dışında bir şey yok. Bu örnekler de saymakla bitmez elbette.

Gençliği de her fırsatta gerici politikalar ile Erdoğan'ın deyimi ile "dindar ve kindar" nesil haline getirmek için ellerinden geleni yaptılar.

Bu politikalarından biz gençlere düşen de liselerde imam hatipleşme furyası, üniversitelere zorunlu din dersinin getirilmesi tartışmaları, biz gençlerin cemaat ve tarikat yurtlarına terkedilmesi, eğitimde özelleştirmenin artması ve eğitimin laiklikten, bilimsellikten uzaklaştırılması oldu.

İktidarı boyunca işbirlikçi, gerici ve piyasacı karakterini her fırsatta gün yüzüne çıkarttı. AKP, iktidarını patronlarla, tarikatlarla, mafyalarla, çetelerle, rantçılarla, işbirlikçilerle el ele inşa etti. Gençliği ise biçtiği kaftan geleceksizlikten ve gericilikten başka bir şey olmadı.

Bugün ülkemizde ekonomik kriz giderek derinleşirken ve yaşamak gittikçe zorlaşırken, gericilik çığ gibi yükselirken tüm toplumsal kesimler gibi gençlik de AKP'nin ve bu düzenin karşısında sesini yükseltmektedir ve yükseltecektir.

Bu ses oldukça rahatsız edicidir.

Daha ortalıkta bir "hareket" olmasa bile AKP ön alma çabası içerisinde ve bir korku yaratmak istemektedir.

İstanbul'da okuyan 2 lise öğrencisinin okullarına baskın yapılarak cumhurbaşkanına hakareten göz altına alınması da daha önceleri göz altılar gibi AKP'nin gerici ve baskıcı istibdat rejiminin

birer fiyaskosudur.

Benzer baskı ve göz altıları barınmıyoruz eylemlerinde ve Boğaziçi eylemlerinde de yapan AKP çözümü istibdat rejiminde aramaktadır!

Tüm bu baskıcı hamlelerse AKP iktidarının güçsüzlüğünün ve iktidarı kaybetme endişesinin uzantısından başka bir şey değildir. AKP iktidarı yaşanan sorunlara çözümsüzlüğü ile sonuna yaklaşmaktadır.

Bu gözdağı politikası ülkemizin tarihinde "sağ iktidarların tarihinde" oldukça çeşitli örnekler barındırmaktadır.

Fakat siyasi ve ekonomik başarısızlıklar ve 20 yıllık işbirlikçi, piyasacı ve gerici zihniyet artık ne yaparsa yapsın attığı her adımda kendi kuyusunu kazmaktadır.

Bugün gençliğin geleceğinden başka kaybedecek bir şeyleri yoktur.

Kapitalist-emperyalist sistemin bir yansıması olarak iktidara gelen, gericilik ve işbirlikçiliğin simgesi AKP, bu vakitten sonra Türkiye gençlerine ve geleceğine hiçbir şey sunamaz.

AKP'nin iktidara gelirken verdiği gibi "özgürlükçü" ve sahte vaatler ile değil.

Bağımsız, laik, eşit bir ülke için verilecek örgütlü mücadele ile kazanılacaktır bu gelecek.

■ **Tilbe Su Aslanpay**

İki Haziran: Türkiye'nin devrimci yolu

Haziran ayı, Türkiye tarihinde büyük öneme sahip toplumsal ve siyasal gelişmelerin yaşandığı bir tarih olarak anılmalı. Bunlardan ilki 1970 yılında işçi sınıfının 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi olarak tarihe geçen ayağa kalkışı. Diğeri 2013 yılında bütün Türkiye'yi saran istibdada karşı milyonların Gezi Direnişi.

Bugün bu iki tarihsel ve toplumsal direnişi anmadan ve anlamadan ülkemizin aydınlık yarınlarının kurulması mümkün değil. Türkiye'nin ilerici birikimini ve devrimci potansiyelini gördüğümüz bu iki olgunun dışında başka örnekler de var. Türkiye tarihi, her zaman baskıya, zulme, eşitsizliğe ve hukuksuzluğa karşı büyük direniş örnekleriyle dolu. 1977 1 Mayıs'ı, 1989 maden işçilerinin yürüyüşü, Bahar eylemleri, Nevrozlar, Tekel Direnişi ilk akla gelenler.

Ne zaman baskı varsa, eşitsizlik varsa, zulüm varsa, hukuksuzluk varsa, bu ülkenin hep boyun eğdiğini düşünmek mümkün mü? Türkiye tarihi, düzen siyasetinin krizlerinin tarihi olduğu kadar aynı zamanda büyük toplumsal direnişlerinin de tarihidir. Her ne kadar anlatmasalar da, okutmasalar da, yazmasalar da, unutturmaya çalışsalar da düzenin ve sahiplerinin korkulu rüyası olmaya devam ediyor. Türkiye tarihi, bugün bizlere işçi sınıfının şanlı direnişlerini miras olarak bıraktığı gibi ülkenin aydınlık geleceğinin de yolunu gösteriyor.

1960'lı yıllar ülkenin toplumsal dinamiklerinin ayağa kalkmaya başladığı yıllara tekabül eder. Dönemin işçi partisinin yükselişi, sendikal alanda DİSK'in kurulması ve 68 Gençliği'nin meydanları doldurması Türkiye'de yeni bir dönemin açıldığını gösteriyordu. Ülkenin geleceğinin masaya yatırıldığı, bağımsızlık için anti-emperyalist mücadeleden ve bağımsızlığının yolunun kalkınmadan geçer düşüncelerin tartışıldığı bir dönemde ele alınan konuların başında ülkenin toplumsal ve ekonomik koşulları bulunuyordu. Bu dönemde yapılan tartışmaların en önemlilerinden birisi de Türkiye'nin aydınlık geleceğinde hangi toplumsal güçlerin rol oynayacağı konusuydu. Askerlerden umut bekleyenler bile vardı. 12 Mart ve 12 Eylül darbeleri, askerlerin misyonlarının NATO misyonu ile ilintili olduğunu fazlasıyla gösterdi. O zamana kadar "ideolojik öncü" olarak görülen işçi sınıfı 1970 Haziran'ında meydanları doldurduğunda bu tartışmaları kökten bitirmiş, artık "ideolojik öncüden fiili öncü" haline gelmişti. 15-16 Haziran'da, sermaye tarafından çıkarılan yeni sendika yasasına karşı tepkisini ortaya koyan işçi sınıfı İstanbul'da meydanları zapt etmiş, sermaye sınıfına geri adım attırmıştı. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi olarak Türkiye tarihine damga vururken, devrimci bir kuvvet olarak işçi sınıfının sadece teorik değil pratik olarak da varlığını ve gücünü kanıtlanmıştı.

15-16 Haziran, Büyük İşçi Direnişi olarak ülkenin devrimci damarının işçi sınıfının örgütlü gücüyle ortaya çıkaracağını net olarak ortaya çıkarılmıştı.

Sermaye sınıfı, neo-liberalizmin dünya kapitalizminin temel yönelimi

haline geldiği dönemde işçi sınıfına yönelik 24 Ocak kararlarını gündeme getirmeye çalışılmış, ancak sınıfın direnci 24 Ocak kararlarının hayata geçirilmesi mümkün kılmamıştı. 24 Ocak kararları, 12 Eylül askeri darbesiyle ve Özal eliyle yürürlüğe girecekti. Bugün hak, hukuk ve adalet diyorsak, emekçilerin insanca yaşam hakkını savunuyorsak, işçi sınıfının tarihsel rolünü bir kez daha görmek durumundayız.

12 Eylül darbesi, işçi sınıfına ve devrimci siyasetine ağır bir darbe olmuştu. Amerikalıların "our boys" dedikleri cuntacılar bütün ilerici değerleri yasakladılar, gericiğin önünü açtılar: Türk-İslamcılık artık devlet ideolojisi, serbest piyasa adıyla emeğe dönük saldırılar sermaye sınıfının siyaseti olmuştu. Maden işçileri, kamu emekçileri, Tekel işçileri başta olmak üzere işçi sınıfına saldırıya karşı direndiler.

Ancak solun ve devrimci güçlerin siyasetin ve sınıf mücadelesinin geride kalması, işçi direnişlerinin de başarılarını sonuna kadar götürmedi. Aynı zamanda sınıfın mücadelesi, bir bütün olarak toplumsal bir mücadele boyutuna taşınmadı.

AKP, 12 Eylül rejiminin döşediği zeminin üzerine doğmuştur, bu zeminden beslenmiştir. Cuntacılık, İslamcılık buluşmuş, FETÖ ve AKP ortaklığı ülkemizi teslim almıştır. İşte böylesi bir dönemde karanlığa, baskıya ve istibdada karşı başta emekçi halk olmak üzere ülkenin ilerici birikimi memleketin sahipsiz olmadığını gösterdi. Ülkenin hemen hemen bütün kentlerinde milyonlarca insan – polis kayıtlarına göre 11 milyon insan sokağa çıktı – sokakları doldurdu ve 15 gün süren büyük bir direniş gösterdi. Ülkenin en büyük halk hareketi, Gezi

Direnişi adıyla tarihte yerini aldı.

Gezi Direnişi, AKP'nin gerici istibdat rejimini devremedi ancak rejimin sınırlarını da göstermiş oldu. Bugün Gezi korkusu iktidarın kâbusu. Kendisine karşı büyük bir halk direnişi Türkiye'nin ilerici birikimini ve potansiyelini gösterirken ülkenin aydınlık yarınları için de umut oldu. Her türlü yalanı söylediler. Dolmabahçe camii yalanı ile Kabataş yalanı unutulmuş değil. Bütün saldırılara ve gayri-meşru ilan etme girişimlerine rağmen halkın gözünde Gezi büyük bir direniş ve halk hareketi olarak hala umut olmaya devam ediyor. İktidar korkuyor, toplumu korkutmak ve sindirmek için Gezi Davası'nda haksız ve hukuksuz biçimde insanları hapse atıyor. Ama nafiye...

Ülkenin iki Haziran'ı, Türkiye'nin karanlıktan nasıl çıkılacağını da gösteriyor. Ülkenin ilerici birikimi bugün içinden geçtiğimiz karanlık kesitte umut oluyor!

Ülkemizde sömürü, yağma, talan var. Ülkemizde sermayenin gerici diktatörlüğü hüküm sürüyor. Ülkemiz emperyalizmin sultasında emperyalist sömürünün çarkları altında eziliyor. İnsanlarımız yoksulluğa, işsizliğe, hayat pahalılığına karşı ayakta kalmaya çalışıyor. İnsanca bir yaşam bugün insanlarımızı çok görüyor. Tarikat ve cemaatler, ticaret ve siyasetle bu sömürü düzeninin sahipleri artık. Türkiye gerici, işbirlikçi ve emek düşmanı bir istibdat rejimiyle tarihinin en karanlık döneminden geçiyor.

Biliyoruz ki, mutlak kurtuluş emeğin iktidarında. Türkiye bugün devrimini arıyor. Devrimin yolunu isi iki Haziran aydınlatıyor.

Erzurum'da Diyanet'in kuran kursunda bir istismar iddiası daha

Erzurum'da Diyanet'e bağlı Kuran kursunda çocuklara tecavüz ve işkence iddiaları halen gündemde iken bir istismar vakası iddiası da Yakutiye ilçesinden geldi.

Erzurum'da Yakutiye ilçesine bağlı Güzelova mahallesinde Diyanet'e bağlı bir Kuran kursunda iddiaya göre, F.C. (23) isimli belletmen, yaşları 13 ve 14 arasında değişen üç çocuğa cinsel istismarda bulundu. Ailelerin şikayeti üzerine belletmen tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Ancak iddiaya göre iki çocuğun ailesi yapılan baskılar sonucu şikayetlerini geri aldı. Diğer çocuğun ailesine dönük baskılar da devam ederken, ailenin dava konusunda kararlı olduğu belirtiliyor.

Diyanet'e bağlı Kuran kurslarında cinsel istismar vakaları yeni değil.

Daha önce de Erzurum'un Palandöken İlçesinde Hacı Bahattin Evgi Yatılı Erkek Kuran Kursu'nda H.A. tarafından 7 çocuğun cinsel istismara maruz bırakılmasına ilişkin Erzurum 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açılmıştı. Davaya iki çocuğun ailesi katıldı.

H.A. 16 çocuğa eziyet ve silahla tehditten de Erzurum 7. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yargılanıyor. Bu davanın ilk duruşması 13 Mayıs'ta görüldü. Saldırgan H.A. ifadesinde "Kimseyi tehdit etmedim. Hiçbir çocuğa vurmadım ve küfür etmedim" dedi. Davaya katılan iki aileden biri olan M.'nin babası S. mahkemede şikayetinden vazgeçti.

Geçici olarak açığa alınan Palandöken Müftüsü Abdülhalim Acar, Ankara İl Müftü Yardımcısı olarak atandı.

Kuran kursunun bağlı olduğu Palandöken Müftü-

sü Abdülhalim Acar dava devam ederken açığa alındı. Ancak Diyanet İşleri Başkanlığı'nın görevlendirdiği müfettişin raporuyla, daha önce açığa alınan 7 kişi görevlerine iade edilmişti. Erzurum Valisi Okay Memiş ise yeniden soruşturma istemiş, daha önce görevlerine iade edilen Kuran kursu çalışanları ile Palandöken Müftüsü Abdülhalim Acar yeniden açığa alınmıştı.

Açığa alınan Abdülhalim Acar'ın geçtiğimiz günlerde Anakara İl Müftü Yardımcısı olarak atandığı, adına düzenlenen veda yemeğinde plaket verildiği öğrenildi.

Acar, tayinini Erzurum'da kendisi için organize edilen veda yemeğinde yaptığı teşekkür konuşmasında açıkladı. Acar için düzenlenen plaketli

veda yemeğinin videosunun ise müftülük hesaplarından paylaşıldığı ortaya çıktı.

Sorumlular kollanıyor, aileler baskı ile sindiriliyor

Kur'an kurslarında bugüne kadar çok sayıda istismar vakası gündeme geldi ve davalar açıldı. Ancak bu davalarda tablo hiç değişmedi. Kursların sorumluları hiç yargı önüne çıkarılmadı. Aileler sosyal baskı ve tehditlerle şikayetlerinden vazgeçmeye zorlandı. Erzurum'da olduğu gibi kursları denetlemekle görevli yetkililer ceza adı altında ödüllendirildi. Diyanet ise vaazlarında ahlak ölçütü dağıtırken, kendi kurslarında meydana gelen çocuk istismarlarını sessizlikle geçiştirmeye devam ediyor.

IŞİD lideri yakalandı mı?

IŞİD operasyonu iç siyasi malzeme olur mu?

Türk basınına konuşan bazı Emniyet yetkilileri, Türkiye güvenlik güçlerinin IŞİD'in yeni lideri Ebu Hasan el-Haşimi el-Kureyşi'yi tutukladığını söyledi.

Açıklamayı yapan Emniyet yetkilileri, Terörle Mücadele ve istihbarat ekiplerinin el-Kureyşi'yi Perşembe günü İstanbul'da gözaltına aldığını belirtti.

Yetkililer, el-Kureyşi'nin, eski örgüt liderinin Suriye'de ABD operasyonunda öldürülmesinden bu yana IŞİD'e liderlik ettiğini aktardı. Ebu İbrahim el-Haşimi el-Kureyşi de 3 Şubat 2022'de İdlib'deki bir ABD operasyonunda öldürülmüştü. IŞİD operasyonu doğrularken, yaptığı açıklamada örgütün yeni liderinin Ebu Hasan el-Haşimi el-Kureyşi olduğunu açıklamıştı.

Örgütünü liderinin değiştiği onayı ise ABD Başkanı Joe Biden 3 Şubat 2022 günü yaptığı açıklamada, "Ordumuzun beceri ve cesareti sayesinde, IŞİD lideri Ebu İbrahim el-Haşimi el-Kureyşi'yi etkisiz hale getirdik" açıklamasıyla IŞİD liderinin öldürüldüğünü duyurması ile netleşmişti.

Öte yandan bir başka haber sitesinde yer alan göre, emniyet güçleri, IŞİD'in yeni lideri el-Kureyşi'nin İstanbul'da olduğu bilgisine birkaç ay önce ulaştığı bilgisi yer aldı. Ebu Hasan el-Kureyşi'nin konumlandığı evin günlerce takibe alındığı iddia edildi.

Geçtiğimiz günlerde basına yansıyan haberlerde IŞİD liderinin İstanbul'da yakalandığı iddiaları geçmişti. Operasyona ilişkin açıklamanın ise AKP'li Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan tarafından yapılacağı bilgisi ortalıkta dolanıyor.

Operasyonu, İstanbul Emniyet Müdürü'nün yönettiği ise bir diğer iddialar arasında.

Haberde, IŞİD liderinin yakalanmasının ayrıntılarını ise önümüzdeki günlerde Cumhurbaşkanı

Recep Tayyip Erdoğan açıklayacağı bilgisi paylaşıldı.

Operasyonun bu döneme gelmesi dikkat çekiyor. Gericici uygulamaların arttığı, ekonomik işleyişin daha da kötüye gittiği bir dönemde uluslararası ses getirecek bir operasyonun iktidarın elini hem içeride hem dışarıda güçlendirecek bir halkla ilişkiler çalışmasına evirlmesine olası. Açıklamanın bekletilmesi ise IŞİD'in yeni liderinin vereceği bilgiler ışığında kullanılacağı ve yurtdışında bazı at pazarlıklarında kullanılması ihtimali ise her zaman masada duruyor.

Uzun zamandır seçime giderken AKP'nin atak yapacağı, içeride konsolidasyonu ve dışarıda pazarlık gücünü artırmaya yönelik hamlelerin olduğu bir dönemde bu operasyonun gelmesi yakın dönemde siyaset sahnesinin daha da ısınacağını gösteriyor. Bunun tersi olması ihtimalinin de göz önünde bulundurulması bizim açımızdan bir zorunluluk. Daha önceleri bu gibi operasyonların altından hiçbir şey çıkmadığı ise hafızalarımızın bir köşesinde duruyor.

AKP'nin aile vakıfları ülkeyi soyuyor

AKP iktidarının ülke kaynaklarını fütursuzca yağmalaması artık hiçbir çevrenin inkar edemeyeceği kadar açık bir durum. Adrese teslim ihaleler, kıymetli arazilerin yerli ve yabancı sermaye gruplarına peşkeş çekilmesi, yer altı ve yer üstü kaynaklarının yandaş firmaların kullanımına verilmesi, yapım bedelinin çok üstünde verilen ihaleler...

Yapılanlar tam anlamıyla ülke servetinin, yani kamuya ait olan varlıkları sermayeye aktarılması anlamına geliyor. En son Türk Lirasının Dolar karşısında değer kaybetmesiyle oluşan duruma AKP'nin müdahalesi de bu şekilde gerçekleşmiş; "Kur Korumalı Mevduat Hesabı" denen uygulama kimi liberal çevreler tarafından Erdoğan'ın "şap-kadan çıkardığı tavşan" olarak yere göre sığdırılmamıştı. Oysa, Erdoğan ve AKP iktidarının yaptığı tek şey, büyük bölümü çalışanlardan alınan vergilerle oluşan hazine gelirlerinin, parası olan sermaye gruplarına aktarmak olmuştu. Parasını riske atmak istemeyen büyük sermaye bu uygulama ile zararını hazineden karşılamış oldu. Kısacası herhangi bir birikime sahip olmayan milyonlarca emekçinin ödediği vergiler, sermayenin zararını karşılamak için kullanılıyor.

Tüm bu tablo içinde, AKP'nin ve Erdoğan ailesinin yandaş firmalara verilen yüzlerce ihalenin karşılığı olarak doğrudan ve dolaylı milyonlarca dolar kazandığı iddiası yeniden gündeme getirildi. AKP ve sermaye arasında uzunca süredir bir "kazan kazan" durumu olduğu çok açık. Ortaya çıkan belgelerle bu durumun kurulan vakıflar üzerinden geçmişe nazaran daha sistemli bir ilişki geliştiği söylenebilir. Örneğin bir inşaat şirketinin sırf eğitime katkı olsun diye AKP'li isimlerin kurduğu vakıflara milyonlarca dolar bağış yapması hayatın doğal akışına aykırı bir durum. Hele kâr yapmak için kurulan şirketlerin ciddi miktarlarda parayı gönüllü olarak bağışlaması açıklanabilir bir durum değil.

Yapılan Bağışlar Vergiden Kaçmak İçin Kızılay Üzerinden Gönderilmişti

Hatırlayınız, geçtiğimiz yıllarda Torunlar GYO'nun Türk Kızılayı'na gönderdiği 8 milyon USD tutarındaki bağış Ensar Vakfı'nın yapacağı yurt inşaatında kullanılması şartıyla Kızılay hesaplarına aktarılmıştı. Olayın açığa çıkmasıyla birlikte Kızılay bu paranın alındığını ve 7 milyon 925 bin USD'nin Ensar Vakfına aktarıldığını doğrulamıştı. Paranın Kızılay üzerinden aktarılmasının sebebi ise oluşacak vergiden kurtulmaktı. Kızılay Başkanı Kerem Kınık, Kızılay üzerinden Ensar Vakfı'na aktarılan para için "Vergi kaçırarak başkadır, vergiden kaçınmak başkadır" ifadeleri kullanarak, halkın aklıyla alay edencesine bir açıklamada bulunmuştu.

Kızılay'ın Topladığı Para Son 3 Yılda 32 Katına Çıktı

Aktarılan paraların bir süre Kızılay üzerinden vergi vermeden yapıldığı anlaşılıyor. Kızılay Derneği'nin sitesinde yayımlanan belgelere göre son 3 yılda (2015-2018 yılları) Kızılay'ın "diğer bağış ve yardımlarla" elde ettiği gelir 32 katına çıkmış durumda. Buradaki "diğer bağış ve yardım" kategorisinin yapılan para aktarımında kullanıldığı ise bugün biliniyor.

Kızılay'a yapılan bağışlar Kerem Kınık döneminde hızla artış gösterirken, yıllara göre dağılımı ise şöyle: 2015 yılında 54 milyon 355 bin TL iken Kınık döneminde; 2016 yılında 1 milyar 173 milyon TL, 2017 yılında 2 milyar 261 milyon TL, 2018 yılında 3 milyar 465 milyon TL bağış toplanmış görünüyor.

Vakıflara Aktarılan Paralar Bunlardan İbaret Değil

Vakıflara aktarılan para ve taşınmaz varlıklar dudak uçuklatacak cinsten. Bunların bir kısmı bir ülke kaynaklarının kimlere verildiğinin anlaşılması için yeterli. AKP'nin İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ni seçimlerde kaybetmesinin ardından İBB'den yapılan açıklamada, hangi vakfa nerelerin verildiği ortaya çıkmıştı. Yapılan protokoller ve tahsisler 2015-2019 yılları arasını kapsarken, tam 38 taşınmaz kiralama veya tahsis yoluyla AKP'li dernek ve vakıflara verilmiş bulunuyordu.

Verilen taşınmaz, dernek ve vakıfların bilgileri şu şekilde:

TÜRGEV: Mecidiyeköy'de yurt binası, Avcılar'da yurt binası, Şişli'de yurt binası, Fatih'te yurt binası.

TÜGVA: Sarıyer'de temsilcilik binası, Büyükçekmece'de temsilcilik binası, Avcılar'da temsilcilik binası, Silivri'de temsilcilik binası, Beşiktaş'ta temsilcilik binası, Bakırköy'de temsilcilik binası, Şişli'de temsilcilik binası, Kadıköy'de temsilcilik binası, Çatalca'da temsilcilik binası, Beylikdüzü'nde temsilcilik binası, Üsküdar'da temsilcilik binası, Sarıyer Maslak'ta temsilcilik binası ve Fatih'te tahsis edilmiş bina.

ENSAR VAKFI: Ataşehir'de yurt binası, Çatalca'da yurt binası, Avcılar'da yurt binası, Ataşehir'de yurt binası, Kartal'da yurt binası, Şişli'de yurt binası, Maltepe'de yurt binası.

AZİZ MAHMUT HÜDAYİ VAKFI: Üsküdar yurt binası, Kadıköy'de yurt binası, Gaziosmanpaşa'da yurt binası, Üsküdar'da yurt binası, Üsküdar Küçük Çamlıca'da yurt binası, Üsküdar Cumhuriyet Mahallesi'nde yurt binası.

ASİTANE DERNEĞİ: Fatih'te yurt binası.

DARU'L FÜNUN İLAHİYAT VAKFI: Fatih'te yurt binası.

İSTANBUL ENDERUN EĞİTİM VE KÜLTÜR

VAKFI: Fatih'te Kaba Halil Medresesi adıyla ta-nıtım ofisi.

İLİM YAYMA VAKFI: Eyüp'te yurt binası, Pendik'te tahsis edilmiş bina.

ÖNDER İMAM HATİPLİLER DERNEĞİ: Fatih Sultanahmet Mahallesi'nde merkez bina.

DENİZ FENERİ YARDIMLAŞMA DERNEĞİ: Zeytinburnu Kazlıçeşme'de bina tahsisi.

Bu verilere ilave olarak, Hazine ve Maliye Bakanlığı'nın verilerine göre, 2011-2021 yılları arasında "Kar Amacı Gütmeyen Kuruluşlara" toplam 37 milyar 739 milyon 504 bin TL aktarılmış görünüyor. Belirtilen paranın büyük bölümü vakıf ve derneklerle ayrılmış durumda; "Dernek, Birlik, Kurum, Ku-

ruluş, Sandık vb. Kuruluşlara" başlığı altında kamu bütçesinden aktarılan para ise 11 milyar 53 milyon TL.

Bu Vakıflar Kimlere Ait?

Aktarılan milyarlarca liranın belirtilen vakıflara aktarılması bir AKP politikası olarak bugün de devam etmekte. Özellikle Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın oğlu Bilal Erdoğan'ın kurucusu, kızı Esra Albayrak'ın ise yönetim kurulu üyesi olduğu TÜRGEV ve yine Bilal Erdoğan'ın Yüksek İstişare Kurulu'nda yer aldığı TÜGVA ve Ensar Vakfı gibi vakıflar en çok para aktarılan kuruluşlar durumunda.

Son olarak Ensar ve TÜRGEV'in ABD'de ortak olarak kurduğu TÜRKEN Vakfı'nın yönetiminde de Erdoğan ailesinden birçok isim bulunuyor. TÜRKEN Vakfı Yönetim Kurulu'nda, Erdoğan'ın kızı Esra Albayrak (eski Bakan Berat Albayrak'ın eşi) ve Erdoğan'ın kuzeni Halil Mutlu yer alıyor. Kurulda ayrıca Bilal Erdoğan'ın Kartal İmam Hatip Okulu'ndan arkadaşları, Ömer Faruk Albayrak ve Behram Turan da bulunuyor. Vakfın sitesinde yer alan yönetim kurulu listesi şöyle: Behram Turan, Memiş Yetim Sayman, Zulkarneyn Vardar, Esra Albayrak, Melike Kabataş, Mustafa İlbeyli, H. İbrahim Bacacı, Selim Çakır, Ömer Faruk Albayrak, Ahmet Bayraktutar, Fehmi Bilge.

Ülke Kaynakları Yurt Dışına Kaçırılıyor

Cumhuriyet yazarı Barış Terkoğlu, son olarak CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun da gündeme getirdiği, Erdoğan'ın ailesinin başında olduğu TÜRGEV ve Ensar vakıfları üzerinden ABD'deki TÜRKEN Vakfı'na para aktardığını ve ülkeden kaçacakları iddiasına dikkat çektiği yazısında, aktarılan paraların hikayesini yazmıştı. Terkoğlu yazısında, "Son iki sene bilinmese de 30 Haziran 2020 itibarıyla, TÜRKEN'in toplam varlığı 67 milyon dolar" derken, vakfın ABD'ye ödediği vergilere dikkati çekmişti. Vakıf 2016 yılında 120 bin 731 dolar, 2017 yılında da 158 bin dolar ABD'de emlak vergisi ödemiş görünüyor.

Barış Terkoğlu, "Vakfın bir sermaye transferinin köprüsü olduğu açıkça görülüyor" derken, "Türkiye, bir doları bile ülkeye çağırırken, milyonlarca dolar aile vakfının ABD'deki hesabında birikiyor, ABD'ye vergi olarak ödeniyor, ABD'de gayrimenkule dönüşüyor" diye yazmıştı.

Erdoğan ve ailesi ülkeden kaçacak mı bilinmez ancak; ülke varlıklarının milyarlarca lirasının kurulan dernek ve vakıflar üzerinden ABD'ye aktarıldığı bir gerçek.

AKP iktidarı sanatçıları susturma, toplumu sindirme çabasında

AKP iktidarının sanatçılara dönük baskı ve yasaklama girişimleri devam ediyor. Son günlerde çeşitli bahanelerle özellikle muhalif sanatçıların konserleri iptal edilirken, gericilerin hedef haline getirdiği kadın sanatçılara dönük ayrımcılık ve kadın düşmanlığı da öne çıkıyor.

Eskişehir'de Anadolu Fest'in iptal edilmesinin ardından, konserler, festivaller ve öğrenci şenliklerine kadar uzanan yasaklamalar hız kazandı.

Gerici hedef gösterdi, Isparta Belediyesi Melek Mosso'yu konser programından çıkardı

Isparta Belediyesi'nin düzenlediği Gül Festivalinde 3 Haziran'da sahne alacağı açıklanan Melek Mosso, Anadolu Gençlik Derneği, Milli Gençlik Vakfı ve Yeniden Refah Partisi'nin yaptığı ortak basın açıklaması ile hedef haline getirildi. Gerici örgütlerin yaptığı basın açıklamasında; "Son zamanlarda Isparta Belediyesi halkımızın inanç ve gelenekleriyle uyuşmayan konserler düzenlemektedir. İlerleyen günlerde düzenlenecek Gül Festivalinde yer verilecek olan Melek Mosso'nun konseri bu rahatsızlığı ayyuka çıkarmıştır. Ahlaksızlığı özendirilen hiçbir şarkıcı halkımız nezdinde sanatçı olarak kabul görmeyecektir" gibi ifadelerle alenen ayrımcı ifadeler yer verilmiş, belediyenin, konser programından Melek Mosso'yu çıkarmasının ardından ise aynı örgütler tarafından teşekkür açıklaması yayımlanmıştır.

Niyazi Koyuncu'nun konseri Pendik Belediyesi'nin değer yargılarına uymadığı gerekçesiyle iptal edildi

Müziyen Niyazi Koyuncu'nun katılacağı, Pendik Halk Eğitim Merkezi'nin 25 Mayıs Çarşamba günü Sahil Meydanı'nda düzenleyeceği etkinlik için planlanan konser AKP'li Pendik Belediyesi tarafından iptal edildi. Niyazi Koyuncu tarafından yapılan açıklamada; "Belediye, iptal gerekçesi olarak kurumlarının 'değer yargılarını ve görüşlerini' paylaşmayan bir müzisyenin, Pendik meydanlarında konser yapmasına müsaade edilemeyeceğini sunmuştur. Tüm yasaklara ve ötekileştirme çabalarına rağmen şarkılarımızı hep birlikte ve daha gür söylemeye devam edeceğiz" ifadelerini kullandı.

ODTÜ Şenliklerinde de konserler rektörlük tarafından iptal edildi.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde (ODTÜ), Bahar Şenliği kapsamında 25 Mayıs'ta yapılması planlanan konserler "Pençe-Kilit Operasyonu'nda hayatını kaybeden askerler" gerekçesiyle ODTÜ Rektörlüğü tarafından iptal edildi. Gülinler, Tuğçe Şenoğul, Flört ve Gazapizm'in sahne alınması beklenen konserin iptal kararı yine şaşırtmadı.

Aynur Doğan ve Metin Kemal Kahraman'ın konserleri uygun bulunmadığı

gerekçesiyle yasaklandı

Konser yasaklamalarının bir diğeri ise Muş Valiliği'nin "emri" ile yapıldı. 17 Mayıs'ta Muş Öğretmen Evi Konferans Salonu'nda yapılacak olan konserden bir gün önce sözlü olarak bildirilen keyfi yasaklama kararı, konser günü herhangi bir gerekçe belirtilmeksizin "uygun bulunmamıştır" ibaresiyle, yazılı olarak tebliğ edildi.

Konser vermesi uygun bulunmayan bir diğer isim ise Aynur Doğan oldu. Aynur Doğan'ın önce Kocaeli, sonrasında ise Bursa'da vereceği konserler ardi ardına uygun bulunmadığı gerekçesiyle yasaklandı.

Yine bu süreçte konserleri iptal edilen sanatçılar arasında Apolas Lermi ve Mem Ararat'ta bulunuyor. Mem Ararat'ın Bursa'da vereceği konser "kamu güvenliği" gerekçe gösterilerek yasaklandı.

AKP iktidarının değişik kurumlar eliyle giriştiği yasaklamalar bir yandan muhalif sanatçıları hedef alırken, öte yandan festival ve etkinlik yasaklamaları ve kadın sanatçılara dönük gerici söylemlerle toplumu sindirme çabalarının ürünüdür. Ancak konser ve etkinlik yasaklamaları aynı zamanda iktidarın sıkıştığının, sıkıştıkça daha saldırgan politikalara sarılacağına da göstergesidir.

Türkiye'de gelir adaletsizliği

Gelir dağılımı, fonksiyonel, bireysel, sektörel, bölgesel gibi çeşitli kavramlarla açıklanmaktadır. Ülkenin, bir zaman dilimi içerisinde (genelde 1 yıldır) ürettiği gelirin dağılımını göstermektedir. Bireysel gelir dağılımı ise birey veya hane halklarının toplam gelirden aldığı payları ortaya koymaktadır.

Gelir dağılımı üzerine ortaya konan veriler bir yıllık süreçleri kapsadığından, toplam değer tümünün dağılımını yansıtmaz. Üretilen değer buharlaşmadığından piyasa içerisinde yatırıma, tasarrufa veya tüketime dönüşmektedir. Ek olarak üretilen değer kümülatif olarak biriktiğini de not etmemiz gerekir çünkü aşağıda vereceğimiz tüm veriler bir yıllık zaman dilimi içerisinde elde edilen toplam gelirin dağılımını ortaya koyacaktır.

Aşağıdaki tabloda toplumun en fazla fert gelirine sahip kesinden en düşük fert gelirine sahip kesimlerin toplam gelirden aldığı paylar %20'lik gruplara ayrılarak verilmiştir.

Tablo 1: %20'lik gruplar halinde toplam gelirden alınan pay

Gruplar/Yıl/%	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
En Zengin %20	46,6	46,6	45,9	46,5	47,2	47,4	47,6	46,3	47,5	46,7
İkinci %20	21,7	21,4	21,7	21,5	21,1	20,9	20,9	21,4	21,1	21,3
Üçüncü %20	15,3	15,2	15,3	15,2	15	14,8	14,8	15,2	14,9	15,1
Dördüncü %20	10,6	10,7	10,9	10,7	10,6	10,7	10,6	10,9	10,6	10,8
En Yoksul %20	5,9	6,1	6,2	6,1	6,2	6,3	6,1	6,2	5,9	6,1

Tablo 1'den görüldüğü üzere Türkiye'de en yüksek fert gelirine ve en düşük fert gelirine sahip kesimin toplam gelirden aldığı pay belirli bir oranda sabit

tutulmaktadır.

Gelir türlerine göre hesaplanan toplam gelir dağılımında ise maaş ve ücretler %47,1 gibi en yüksek payı almış durumda. İkinci sırada ise %23,9 oranında bir paya sahip sosyal transferler dikkat çekmektedir. Üçüncü sırada ise %17,5 oranında paya sahip müteşebbis gelirleri yer almaktadır.

13 milyon 536 bin ücretli çalışan ödemelerinin toplam gelirden en büyük payı almaktadır.

TÜİK verilerine -her ne kadar gerçekliği tartışılabilir da dayanarak- üretilen değer birikimi Tablo 1 üzerinden incelenmelidir.

Türkiye'de elde ettiği büyümenin, yani bir önceki yıla göre daha fazla üretirken toplumun belirli kesimleri sürekli aynı payı almaktadır. Bu durum ise gelir adaletsizliğini düzenli bir biçimde arttırmaktadır.

1987 yılında 0,42 oranında olan GİNİ katsayısı 2021 yılında 0,402 olarak tahmin edilmektedir.

Türkiye'de ekonomik olarak süregelen bir eşitsizlik ortamı ortadadır. Asgari ücrette aynı şekilde belirli bir reel değerde tutulmaktadır. Bu paylar ise yeniden üretim açısından kaçınılmaz sınırlardır.

Fakat bugün dünyada yaşanan gelişmeler ve Türkiye'deki ekonomik ve siyasi kriz gelir adaletsizliğini arttırmaktadır. Önümüzdeki yıl 2022 yılı verileri açıklandığında daha net bir şekilde gözlemlenecektir.

AKP'nin kur-enflasyon-faiz sarmalında attığı adımların tümü bütçeye ve hazineye negatif olarak yansımaktadır. Bu durum ise bir vadede kamu iç borçlanmasını arttıracaktır.

Yapılan araştırmalar bütçe açığı ve kamu borcu tarafından gelir eşitsizliğine doğru tek yönlü bir nedensellik ortaya koymaktadır.

Kur korumalı mevduat sistemi belirli bir süre işlerken kurdaki ufak bir hareket bile hazine yükünü katlamaktadır. 1,5 ay önce 35 milyar TL olan tahmini KKM maliyet bugün 100 milyar TL'yi geçmiştir. Bu yapılabilecek ödemeler ise hazineye elde edilecektir.

KKM politikası, bütçe açığı artışı, iç borçlanma artışı uzun vadede vergi gelirlerinin arttırılmasını ortaya koyabilir. Türkiye'deki vergi sistemi tüm kesimlere eşit şekilde etki ettiğinden gelir eşitsizliği yükselecektir.

AKP'den de öte, gelir eşitsizliği sistemsel bir sorundur. Ekonomik krizin bu kadar hissedilmediği dönemlerde bile gelir dağılımındaki bu eşitsizlik aynı şekilde devam etmiştir.

Türkiye'nin toplam ürettiği değer eşit bir şekilde dağıtıldığı bir nesnellik kamucu ve planlı bir ekonomi anlayışı dışında imkansızdır. 2021 yılı için, sadece 1 yılda üretilen toplam gelirin, kişi başına düşen kısmından yola çıkılarak yapılacak, çok kaba bir hesapla bile 4 kişilik bir aileye 2021 yılı asgari ücretinin tam 10 katı değerinde aylık gelir sağlanabilmektedir.

Kaynak:

TÜİK, Gelir ve Yaşam Koşulları Araştırması, 2021

İKD'den AKP'nin yasaklamalarına tepki

İlerici Kadınlar Derneği (İKD) AKP'nin konser ve festivallere ardı ardına koyduğu yasaklara ilişkin bir açıklama yayımladı. Açıklamada, şer-i hukukun adım adım tesis edildiği bir noktaya gelindiği belirtilirken, kadınların AKP'nin Yeni Türkiye'si'ne de yobazların fetvalarına da sığınmayacağı vurgulandı. Açıklamanın tamamı şu şekilde:

Şarkılarımız rüzgara kavuşacak, kahkahalarımız sokaklarda özgürce dolaşacak

BİR KEZ DAHA UYARIYORUZ: GERİCİLİĞE KARŞI LAİKLİKTE VAZGEÇMİYORUZ!

Son günlerde sanatçılara dönük baskı ve yasaklamalar, konser ve etkinlik iptalleri gündemden düşmüyor. Eskişehir'de gerici çevrelerin talebiyle Anadolu-Fest'in yasaklanmasının ardından, sanatçılara karşı değişik bahanelerle yasaklamalar devam etmektedir. Son olarak gericilerin hedef gösterdiği Melek Mosso'nun konseri Isparta Belediyesi tarafından, ODTÜ'de ise Bahar Şenliği kapsamında konserler Rektörlük tarafından iptal edilmiştir.

"Halkın dini değerlerine, geleneklerine aykırı" gibi ifadelerle adeta şer-i hukuk tesis etmeye çalışan, "bayan şarkıcı bize yakışmaz" diyerek ayrımcılığı körükleyen, "iffetsizlik, ahlaksızlık" gibi nefret söylemleri ile halkı kin ve düşmanlığa tahrik edenler toplumu gerici zihniyetleri doğrultusunda akıllarınca hizaya sokmaya çalışmaktadır. Bütün bu söylemler yirmi yıllık AKP iktidarının kadına ba-

kışının özeti.

Kadınları ikincilleştiren ve ayrımcılığı körükleyen, nefret söylemleri ile alenen suç işleyenler hakkında yasal işlem yapılması gerekirken sanatçıların konserlerinin yasaklanmasının izahı yoktur. Sosyal yaşamın dini referanslarla düzenlenmesi, bunun için her türlü baskının uygulanması Anayasa'nın laiklik ilkesinin alenen yok sayılması, ayaklar altına alınmasıdır.

AKP'nin sahte özgürlük söylemleri ve kimi çevrelerin "özgürlükçü laiklik" diyerek gerici politikalara destek verdiği günlerden, bugün inançlar, gelenekler, örf ve adetler gerekçe gösterilerek, fiilen şer-i hukukun adım adım tesis edildiği bir noktaya gelinmiştir. Gericilerin özgürlük anlayışı tam da budur. Bundan sonraki adımlarının "günahtır" diyerek kadınların sesini kesmek olacağı açıktır.

Ancak açık olan bir başka şey bu ülkenin aydınlanma mirasının köklerinin çok derinlerde olduğudur. Kadınlar AKP'nin Yeni Türkiye'si'ne de yobazların fetvalarına da sığınmaz.

Sanatçılara uygulanan baskıya, yasaklamalara, kıyafetleri gerekçe gösterilerek kadın sanatçıların taciz edilmesine sessiz kalmayacağız.

Sanatımızla, şarkılarımızla, türkülerimizle ve kahkahalarımızla sahnede, sokakta ve hayatın her alanında olmaya devam edeceğiz. Tebaa değil, yurttaş olarak, özgürce yaşayacağımız, laik bir

ülkeyi kendi ellerimizle yeniden kuracağız.

İLERİCİ KADINLAR DERNEĞİ

**Vakıflar üzerinden ABD'ye para aktarıyorlar,
ABD'de çiftlik satın alıyorlar!**

Haramiler Amerika'ya Fethullah'ın yanına!

20 yıllık AKP iktidarı, ülkemizin en karanlık döneminin adı oldu. Bugün kuvvetler ayrılığı masalıyla başkanlık rejimini yaşama geçiren AKP, yargıyı ve yasamayı tam anlamıyla kontrol eden bir tek adam yönetimi kurmuş bulunuyor. Kurulan rejimin bir ayağı tarikat ve cemaat örgütlenmesi, bir ayağa Diyanet, bir ayağı mafya, bir ayağı SADAT gibi paramiliter örgütler, bir ayağı para transferi yaptıkları vakıflar, bir ayağı ise yandaş patronlar.

Yağma, yolsuzluk, talan, rant, sömürü, gericilik, baskı, hukuksuzluk ve yalan AKP iktidarını özetlemeye yeter de artar bile. Emekçilere krizin bedeli ödetilirken zenginliklerine zenginlik katıyorlar. Yandaşlara ihaleleri verirken kurdukları vakıflara ise milyonlar akıyor. Halka yastık altındaki paralarını bankalara yatıran derken, yurtdışındaki paraları ülkeye çekmeye çağırırken vakıflar üzerinden ABD'ye milyon dolarlar aktarıyorlar.

ABD'deki vakfa para aktarmak niye?

Erdoğan'ın çocuklarının ve yakın akrabalarının yönetim kurullarında bulunan vakıflara her türlü imtiyaz bizzat devlet tarafından sağlanıyor. Devletin yurtları ve arsaları, yandaş vakıflara bedelsiz verilirken, aynı zamanda nakdi yardımların da bizzat kamu kaynakları kullanılarak yapıldığı herkesin malumu.

Ama bunlardan daha önemlisi bu vakıflara yapılan bağış ve yardımların kaynağının bir türlü ilan edilmemesi. Kamu kaynaklarından yararlanmaları bir yana, devlet ihalesi alanların bu vakıflara bağış adı altında "yardımda" bulunduğu yine basın-yansayan bilgiler arasındaydı.

Yine başka önemli olan ise yurt içinde bulunan vakıflardan yurtdışında bulunan başka bir vakfa milyon dolarların aktarılması. ABD'de kurulan ve yine Erdoğan'ın yakınlarının yönetiminde bulunduğu vakıflara, Türkiye'deki yandaş vakıflardan aktarılan paralar akıllara başka soruları getiriyor.

ABD'de niye çiftlik alınır?

ABD'de Türk gençlerinin eğitim ihtiyaçlarının karşılanması gibi bir amaçla adı geçen vakıf kendini savunsa da bu vakfın harcamalarının eğitim dışında yapıldığı işin tuhaf tarafı. Örneğin bir çiftliğin binası ve arazileriyle birlikte satın alındığı basındaki bilgiler arasında.

Eğitim kurumu için kurulan vakfın ABD'de niye bir çiftlik satın alır sorusu herkes tarafından sorgulanıyor.

SADAT, AKP'nin paramiliter gücü mü?

Ülkedeki vakıflar üzerinden ABD'deki başka bir vakfa para aktarma gündemi bir yana seçimler yaklaştıkça ülkedeki seçim güvenliği konusu da yine kamuoyunun gündemini meşgul ediyor.

SADAT adıyla bilinen askeri danışmanlık şirketinin, şaibeli işler yürütüp yürütmediği tartışılan konuların başında geliyor. Kendi yönetim kurulu üyelerinin basına verdiği demeçlerde SADAT'ın 20 ülkede faaliyet yürüttüğü ve aynı zamanda Ukrayna'da da işler yaptığı doğrudan ifade edilen bilgiler arasında.

Gayri nizami harp eğitimi verdiğini söyleyen SADAT'ın Türkiye'de iki kampı bulunduğu yine muhafet partisi başkanları tarafından dile getirilmiş ancak bu iddialar soruşturulmamıştı. AKP iktidarı bir yandan vakıflar üzerinden ABD'de yerleşim alanları satın alırken diğer yandan iktidarı kaybetmemek için silahlı güçler mi oluşturuyor sorunu akıllara getiriyor.

Diyanetten şeriat yürüyüşü

SADAT yöneticileri Türkiye'de laiklik sorunu yok derken Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde hafızlık eğitimi sonrası tam bir şeriat yürüyüşü gerçekleştirilmesi ülkemizin geldiği yeri göstermesi bakımından manidar. "Şeriat is loading" paylaşımlarıyla hafızlık kursunu bitirenlerin yaptığı yürüyüşünün sosyal medyada paylaşımı, Türkiye'de

laikliğin yalnızca kağıt üzerinde kaldığının bir başka ifadesidir.

Halkın yatırımları yıkarken övünüyorlar

AKP iktidarı gericiliği korur ve beslerken, koruduğu ve beslediği bir başka kesim ise patronlar. Yeni havalimanı ile ülkenin en köklü havalimanlarından birisi olan Atatürk Havalimanı'nın pistleri bizzat Erdoğan tarafından söküldü.

İstanbul Havalimanı'nın iş yapmasının önünde engel gördükleri için yani İstanbul Havalimanı'nın işleten patronların kararlarının azalmasını istemedikleri için Atatürk Havalimanı'nın pistlerinin kazma ve dozerlerle yıkılması, nasıl bir zihniyetin işbaşında olduğunu yeterince gösteriyor. Halkın ve kamunun değerleriyle yapılan yatırımları yıkmakla övünen bir iktidar karşımızda duruyor.

Bunu da ağaç dikme ve İstanbul'un fethi kutlamasıyla süslüyorlar.

İstikamet ABD!

15 Temmuz Amerikancı kanlı İslamcı darbenin faili Gülen Hareketi, batıya özel olarak da ABD'ye kaçtı. Gülen başta olmak üzere Fethullaçılar, yurtdışında neredeyse Amerikan emperyalizminin çıkarlarının savunuculuğunu üstleniyorlar. İsveç ve Finlandiya'nın NATO üyeliği konusunda kapıları tam olarak açmayan AKP'ye karşı yazılar bizzat FETÖ üyeleri tarafından batı basınında yazılıyor.

İslamcı siyasal hareketin en etkili temsilcilerinden birisi Fethullah Gülen idi. İkincisi ise AKP. Gülençiler taşı tarağı toplayıp soluğu Amerika'da aldılar. AKP ve yandaşlar ise tıpkı FETÖ'cüler gibi ABD'de binalar ve çiftlikler satın alıyorlar.

Siyasal İslamcılarının her zaman kiblesi ABD olmuştur. Artık onların aynı zamanda yaşadıkları yerin ya da tercihinin ABD olması bizleri şaşırtmıyorlar. ABD'de çiftlik alanların yeri Fethullah'ın yerinin yanı sıra olması kimseye de şaşırtıcı gelmesin.

Haziran Direnişi halkın öfkesi, toplumun vicdanıdır! Akın var güneşe akın, aydınlık Türkiye yakın!

Bundan 9 yıl önce Türkiye’de emekçilerin büyük ayağa kalkışı anlamına gelen Haziran Direnişi’ni selamlıyoruz.

Direnış sırasında AKP’nin saldırıları ile yaşamını yitiren gençleri ve emekçi kardeşlerimizi saygı, sevgi ve özlemle anıyoruz.

AKP’nin yargı sopasını kullanarak intikam için ceza verdiği Mücella Yapıcı, Tayfun Kahraman ve Can Atalay’a dayanışma duygularımızı bir kere daha iletiyoruz.

AKP iktidarı Haziran Direnişi’nin kendisinde yarattığı korkuyu üzerinden atamamıştır. Ülkeyi satan, emperyalistlere peşkeş çeken, dinselleşme ve gericiliğin gazına basan bu iktidar dibe battıkça Gezi Direnişi’ni lekelemeye çalışarak işin içinden çıkmaya çalışıyor.

Oysaki Gezi direnişi bir halk direnişidir. Ülkenin genelinde on milyonun üzerinde insanın katıldığı, AKP iktidarını ve dönemin başbakanı Tayyip Erdoğan’ı istifaya davet eden barışçıl bir eylem sürecidir. AKP’nin Gezi’yi lekeleme çabaları o yüzden tutmaz.

Gezi direnişi büyük bir aydınlanmacı çıkıştır. Gezi’de ayağa kalkan kitleler eşit ve özgür bir yaşam için, baskıya, zulme ve gericiliğe karşı ayağa kalkmışlardır. O açıdan Gezi bugün de günceldir. Türkiye’de laiklik mücadelesi yükseltilmelidir.

Gezi direnişi padişahlık özentilerine, tek adam yönetimi arayışlarına karşı cumhuriyetçi bir çıkıştır. 2013 Haziranı’nda bu topraklarda ayağa kalkan kitleler ülkenin tasfiyesine dur demek istediler ve sonuna kadar haklıydılar. Başkanlık sisteminin kurulması ve yeni rejimin ilanı Türkiye’de cumhuriyete dair ne varsa onun tasfiyesinden başka bir şey değildir. O yüzden yeni bir cumhuriyet mücadelesi meşru ve önemlidir. Gezi direnişinin ruhu bu açıdan günceldir.

Haziran Direnişi’ni oraya buraya çekiştiremezsiniz. Liberaller istedikleri kadar üzerinde tepinseler de, Gezi sol bir direniştir. Flamasız Gezi isteyen liberallerin renksiz tekdüzeliğine inat, başta Taksim olmak üzere tüm ülke sathında solun kızıl rengi Haziran Direnişi’ne çalmıştır. Bugün ülkemizdeki sol emeğin, laikliğin, bağımsızlığın ve sosyalizmin temsilcisidir. Gezi ruhu bugün Türkiye’de sosyalist solun mücadelesinde bir kere daha ayağa kalkmaktadır.

Emekçi halkımızın AKP’ye ve bu memleketi satanlara tepkisi dinmemiştir.

Ülkeyi batağa sürükleyeceksin, krizin faturasını emekçilere keseceksin sonra da halkın direnişini

lekelemeye çalışacaksın. Yok öyle yağma!

Emperyalistlerle açık, gizli her türlü anlaşmayı yapıp memleketi satacaksın, sonra halk sana karşı ayaklanınca direnişi emperyalizm işbirlikçiliği ile kirletmeye çalışacaksın. Bu yalana halkın karnı tok!

Dini siyasete alet edeceksin, topluma dinselleşmeyi dayatacaksın, konserleri, festivalleri yasaklayacaksın sonra bir de özgürlüklerden bahsedeceksin. Halkımızın bu yalanlara karnı toktur.

Haziran Direnişi halkın öfkesi, toplumun vicdanı, aydınlık günlerin ufuk çizgisidir.

Akın var güneşe akın, aydınlık Türkiye yakın!

Nazım Hikmet: Sevdalımız Komünisttir

3 Haziran, Nazım'ın ölüm yıldönümü. Büyük şairin ölüm yıldönümünde Pusulamızı Nazım için yazmaya çalıştık. Dünyanın ve ülkemizin içinden geçtiği bu karanlık kesitte, Nazım'ın mücadelesi ve şiirleri hala yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor çünkü. Büyük haksızlıklara uğramış Nazım Hikmet sadece şairliği ile değil aynı zamanda bir mücadele insanı olarak da büyük bir değeri ifade ediyor. Nazım'ı aşk şiiri olarak görenler oldu. Ancak o her şeyden önce partili ve komünist bir aydın ve mücadele insanıydı. İlk yazımız Selin Aksoy tarafından kaleme alındı. "YİĞİDİM ASLANIM BURADA YATIYOR" başlığını taşıyor. İkinci yazımız Halil Yeni'nin "DESTANIMIZDA YALNIZ ONLARIN MACERALARI VARDIR" başlığıyla yazdığı yazı. Cengiz Kılçer imzasını taşıyan üçüncü yazımızın başlığı ise "NÂZİM HİKMET'İN ŞİİRİNDE İMGENİN DİYALEKTİĞİ". Sonraki yazımız ise "ÜÇ HAZİRAN ALTIŞ ÜÇ'Ü" başlığıyla Arjin Avcı imzasını taşıyor. İyi okumalar...

YİĞİDİM ASLANIM BURADA YATIYOR!

| SELİN AKSOY

Son dokuz yıldır Nazım'ın ölüm yıldönümü ile Gezi'nin yıldönümü yakın günlere denk geliyor ve biz de haliyle büyük usta Nazım'ı hatırlarken, Gezi'yi de hatırlıyoruz. Bugün Gezi Direnişi nedeniyle tamamen hukuka aykırı bir yargılama sonucunda verilen karar ile tutuklu bulunan arkadaşlarımızın, tutukluluğunun birinci ayında, Nazım'ı düşünürken, yıllarca hukuksuz yere cezaevinde bulunuşunu da hatırlıyoruz. Çünkü siyasi iktidarlar; o gün olduğu gibi bugün de halkı için mücadele edenleri, eşit ve özgür bir dünya için emek verenleri hukuk eliyle hizaya getirebileceklerini, cezaevlerine atarak bu direnişi kırabileceklerini sanıyorlar. Ancak biz de Nazım'ın 13 yıl cezaevlerinde yazdıklarına, ürettiklerine baktığımızda, emek mücadelesinin cezaevlerine hapsedilemeyeceğini görüyoruz.

Mondros Ateşkes Antlaşması'nın imzalanışının sonrasında Osmanlı'nın başkenti İstanbul'un 13 Kasım 1918'de ilk işgal edilmişinde henüz 16 yaşında Bahriye Mektebi'nde okuyan Nazım, Ocak 1921'de Millî Mücadele'ye katılmak üzere Anadolu'ya geçmiş, Eylül 1921'de Batum üzerinden Moskova'ya giderek Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi'nde (KUTV) okumuştur. Türkiye'ye döndükten sonra 1925 yılından 1938 yılları arasında 11 defa yargılanmıştır. Ancak Nazım'ın yargılandığı davalarda, hakkında isnat olunan suçlara bakıldığımızda, asıl olarak "komünistliğe tahrik" ya da "kanunun cürüm addettiği fiili övmek" suçlamalarıyla ilgili olduklarını görmekteyiz. Buna karşın aslında 1920'li yılların ilk yarısında yürürlükte olan Ceza kanunlarında veya diğer özel yasalarda komünist düşüncüyü yasaklayan bir hüküm bulunmamaktadır.

1926 yılında Mecelle'nin kaldırılarak Medeni Kanun ve Borçlar Kanunu ile birlikte Ceza Kanunu'nun da kabul edilmesiyle, kurulu düzene (devlete) yönelik ve zora dayalı eylemler suç sayılmış ancak bu aşamada komünist düşüncenin kendisi hala suç olarak belirtilmemiştir. 8 Ağustos 1931 yılında yayınlanan Matbuat Kanunu ile birlikte "komünistliğe tahrik" bir suç olarak kabul edilmiş ve komünizm düşüncesiyle ilgili bir düzenleme, ilk kez olarak Türk hukukunda yer almıştır. 1936 yılında da Türk Ceza Kanunu'nun meşhur 141 ve 142. Maddelerinde "Vatan Aleyhine Cürümler" başlığı altında zararlı ve yıkıcı akımlar suç sayılmış ve böylece yalnız eylem değil düşüncenin açıklanması da

yasaklanmıştır. Görüleceği üzere Nazım aslında mevcut bir suça yönelik yargılanmamış, o yargılanırken kanunlar Nazım'ın ve dönemin komünistlerinin baskı altına alınabilmesi için değiştirilerek, bu uğurda mücadele edenleri cezalandırılacak hale getirilmiştir.

Bu haliyle Nazım'ın hakkında açılan davalara ve yapılan yargılamalar, bugün sosyal medyada herhangi bir siyasi paylaşım yapan liseli bir öğrencinin bile okuduğu okuldan apar topar gözüne alınması gibi acizce bir saçmalık içerir. İlk kez 1925 yılında yargılanan Nazım, yasalar komünistleri cezalandırmaya uygun hale getirilirken, neredeyse iki yılda bir mahkeme önüne çıkar. Eylemlerin hukuki nitelendirilmesinin ceza kapsamına girmediği bir ortamda Nazım'ın yargılamaları devam eder.

Son davası olan 1938 yılında Harp Okulu Olayı olarak adlandırılan davada ise "askeri kişileri üstlerine karşı isyana teşvik" suçuyla 15 yıl ağır hapse mahkûm edildi, 28 Mayıs 1938'de temyiz bu cezayı onayladıktan sonra, aynı suçtan bu kez de Donanma Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde yargılandı. 10 Ağustos 1938 günü başlayan davada, on dokuz gün sonra, 29 Ağustos 1938'de, "askeri isyana teşvik"ten, 20 yıl ağır hapse mahkûm oldu. Aynı suçlama nedeniyle hüküm giydiği iki yargılama neticesinde 35 yıla mahkûm olan Nazım'ın cezası, çeşitli gerekçelerle 28 yıl 4 aya indirilerek kesinleşti.

Görüleceği üzere Nazım'ın bu dosyada da hangi suçla yargılandığı, Askeri mahkeme mi sivil mahkemede mi yargılanacağı dahi net olmayıp, aynı nedenle de iki kez hüküm giymiştir. Nazım'ın uğradığı hukuk garabetlerinin en üst seviyesi ve sonucu bakımından da en yakıcısıdır. Zira bunun ardından 12 yıl cezaevinde kalacaktır. Bu haliyle amaç komünist düşüncüyü engellemek olup, yasa koyucu bunun için deyim yerinde sürekli mevzuatı, cezalandıracağı kişiye göre eğip bükümüştür. Ne yazık ki, bu husus bize hala yabancı değildir, zira bugün de Meclis dahi değil, tek bir kişi, istediği zaman istediği yasayı çıkararak benzer uygulamalara neden olmaktadır. Bu durumun kendisi, hukuki güvenilirliği tamamen ortadan kaldırmakta, hukukun temel ilkelerinden biri olan belirlilik ilkesinin yok sayılmasına neden olmaktadır.

Bahsettiğimiz Harp Okulu davasından 28 yıl 4 ay

hapis cezasına çarptırılan ve şiirleri de aynı yıl yasaklanan Nazım Hikmet, 1950 yılında çıkartılan aftan yararlanarak hapisten çıkar. 48 yaşında olmasına rağmen ömrünün büyük bir kısmının cezaevlerinde geçirmesi nedeniyle sağlığı kötüleşen Nazım'ın bu sağlık durumuna rağmen yeniden askere alınmak istenmesi nedeniyle 1951 yılında Moskova'ya giden, Nâzım Hikmet, 25 Temmuz 1951'de, Demokrat Parti hükümeti tarafından Bakanlar Kurulu kararıyla Türk vatandaşlığından çıkarılır. Görüleceği üzere, üzerinden onlarca yıl geçmesine rağmen komünizm düşüncesi hala siyasi iktidarı rahatsız etmekte ve on yıllarca hapiste kalan Nazım'a Türk vatandaşlığı dahi reva görülmemektedir.

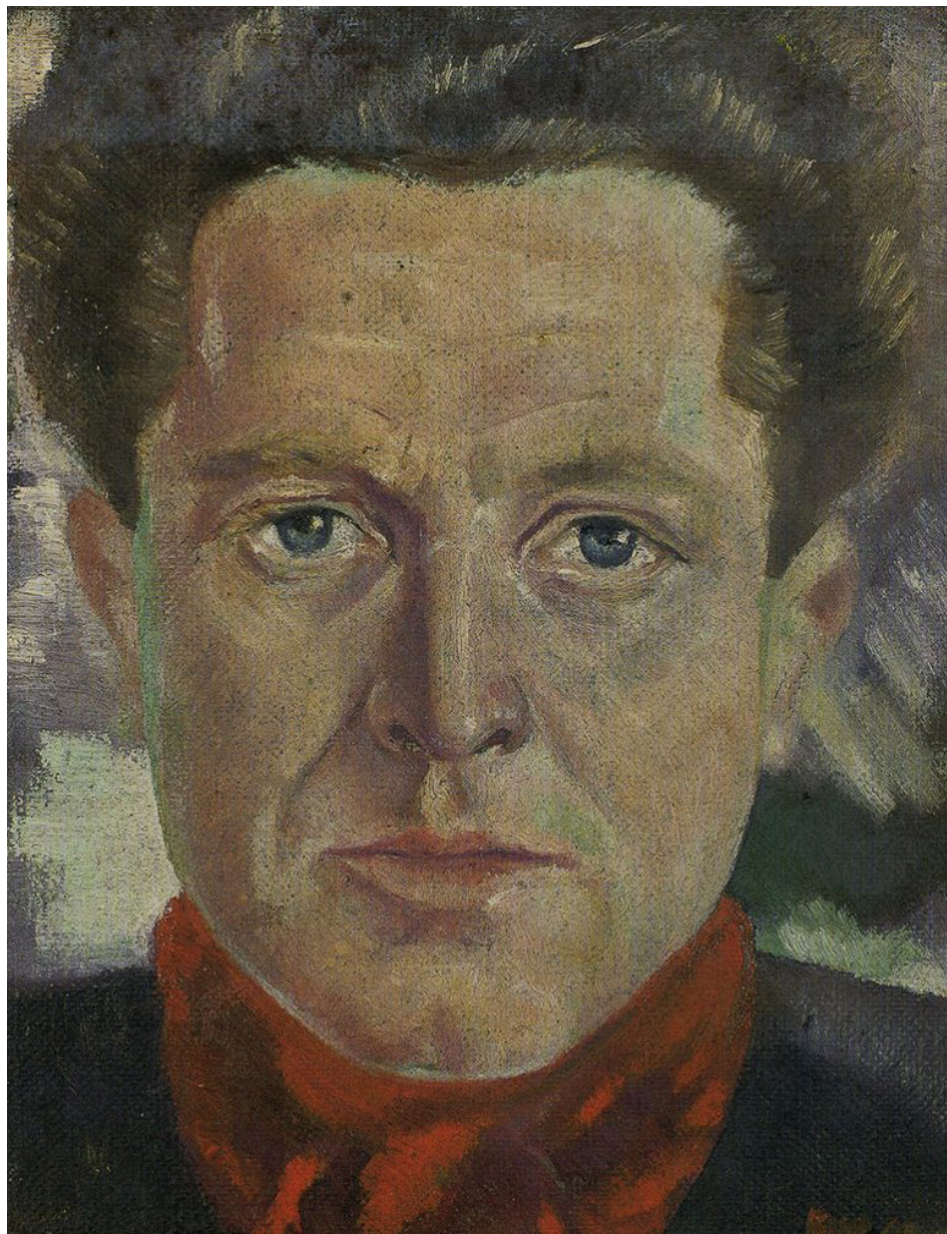
Nazım'ın yargılamalarına baktığımızda veya Nazım açısından bu yargılamalara baktığımızda Nazım'ın komünist olduğundan kuşku duymadığını zaten kendi komünist kimliği ile gurur duyduğunu ve haliyle bu yargılamaları aslında bu politik bakışla karşıladığını görüyoruz. 10 yıl boyunca Bursa Cezaevi'nde yatan Nazım, "Sevdalınız Komünisttir" şiirinde "Hapis ammâ, zincirini kırmış yatar, en ala meritebe ermiş yatar." der, komünistliğinden hapisliğini en ala meritebe olarak görür. Öte yandan gazetelerde manşet olan "Vatan Haini" ifadesine karşı en sert şekilde "Nâzım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ" der. Nazım'ın bu şiiri aslında, Nazım'ın ve diğer komünistlerin neden cezalandırıldığını da açıkça ortaya koymaktadır. Çünkü Nazım'ın bu şiirinde belirttiği gibi komünistler, ülkenin Amerikan emperyalizminin sömürgesi olmasına karşı çıktıkları; vatani yağmalayanlara, emekçilerin sırtından geçinenlere, Amerikan üslerinin vatana yerleştirilmesine karşı mücadele ettikleri için cezalandırılmış, "Vatan Haini" ilan edilmişlerdir.

Ancak en başta belirttiğimiz gibi Nazım, bu hukuksuz yargılamalarla, keyfi olarak cezaevinde tutulduğu on yıllarda, bize mücadele etmek için umut veren yüzlerce şiire imza atmış, cezaevinde mektupları ile yoldaşlarını teşvik etmiş, olduğu tüm ortamlarda çevresine ışık olmuştur. Bu haliyle Nazım'ın uğradığı haksız yargılamalar ve bugün hukuksuz yere siyasi düşünceleri nedeniyle hapiste tutulan arkadaşlarımız, bu yargılamaların hesabını sormak üzere bize daha fazla mücadele etme gücü ve azmi vermektedir.

"DESTANIMIZDA YALNIZ ONLARIN MACERALARI VARDIR"

| HALİL YENİ

Nâzım Hikmet kendisini tutuklayıp susturmaya çalışanlara karşı cevabı bu destan üzerinden verecektir. 1939 yılında İstanbul tutukevinde yazmaya başladığı destanını 1940 yılında Çankırı cezaevinde devam ettirir ve 1941 yılında Bursa hapisanesinde bitirir.

Osmanlı İmparatorluğu I. Dünya Savaşı'ndan yenik çıkarak dağılmış, Anadolu toprakları emperyalist güçler tarafından işgale uğramıştır. Henüz 19 yaşında olan Nâzım Hikmet ve arkadaşı Vala Nureddin ise milli mücadeleye katılmak için zorlu bir yolculuk sonrası İstanbul'dan Ankara'ya gelmiş ve akrabası Fazıl İsmail Paşa tarafından Birinci Meclis'te Mustafa Kemal'le tanıştırılmıştır.

Yıl 1921'dir. Nâzım Hikmet ve Mustafa Kemal'in ilk ve son karşılaşması bu tarihte, Büyük Millet Meclisi'nde gerçekleşir. Şiire ilgi duyan Mustafa Kemal'in, karşısındaki bu iki genç şaire tek bir nasihati vardır. *"Bazı genç şairler modern olsun diye mevzusuz şiir yazma yoluna sapıyorlar. Size tavsiye ederim, gayeli şiirler yazınız."*[1]

Hayatın "cilvesidir." Mustafa Kemal kurtuluş savaşına katılmaya gelen bu iki genç şaire gayesi olan şiirler yazın demiştir fakat Nâzım Hikmet sonraki yıllarda yazdığı "gayeli" şiirler nedeniyle tutuklanıp, idamla yargılanacak, ömrünün 13 yılını cezaevlerinde geçirip çok sevdiği ülkesinden ayrılmak zorunda bırakılacak ve "vatan haini" ilan edilip vatandaşlıktan çıkartılacaktır.

Mustafa Kemal önderliğinde emperyalist işgale karşı başlatılan bağımsızlık mücadelesi yoksul Anadolu halkının desteğiyle zaferle sonuçlanmıştır. Bu büyük zafer adına çok sayıda öykü, şiir ve roman yazılmış olsa da hiç biri Nâzım Hikmet'in "Kuvayi Milliye" destanı kadar güçlü ve etkili olamamıştır.

Destanın yazılış hikâyesi ise şöyledir.

1937 yılında Şevket Süreyya Aydemir'in evinde, Nâzım Hikmet, İspanya iç Savaşı'nı anlatan bir şiirini okur. Dönemin Emniyet Genel Müdürü Şükrü Sökmensüer çok duygulanır ve gözyaşları içinde Nâzım Hikmet'ten bir istekte bulunur:

"Bu şiirde ne komünizm, ne kapitalizm var. Bu şiirde anlatılan halkın isyanıdır. Tıpkı bizim İstiklâl Savaşı'mızda olduğu gibi. Ama ne yazık ki hiçbir Türk şairi bu destanı dile getirmede. Yazık değil mi, Nâzım? Bizim halkımızın isyanı ve savaşı yanında İspanya iç harbi çocuk oyuncağı kalır. Anadolu destanını yazsana Nâzım sen. Anadolu destanını yaz..."[2]

Destan konusunda Nâzım'ı sıkıştıran bir başka kişi de Kurtuluş Savaşı'nın önemli komutanlarından olan Nazım Hikmet'in dayısı Ali Fuat Cebesoy'dur.

Nâzım Hikmet kendisini tutuklayıp susturmaya çalışanlara karşı cevabı bu destan üzerinden verecektir. 1939 yılında İstanbul tutukevinde yazmaya başladığı destanını 1940 yılında Çankırı cezaevinde devam ettirir ve 1941 yılında Bursa hapisanesinde bitirir.

Destanın başlangıcı ise şöyledir;

*"Onlar ki toprakta karnca,
suda balık,
havada kuş kadar çokturlar;
korkak,
cesur,
cahil,
hakim
ve çocukturlar*

*ve kahreden
yaratan ki onlardır,
destanımızda yalnız onların maceraları vardır."*

Nâzım Hikmet Kuvayi Milliye Destanı'nda Kurtuluş Savaşı'nı bölümler halinde ele alır. İşgal altındaki Anadolu'yu, Erzurum ve Sivas Kongreleri'ni, Kurtuluş Savaşı muharebelerini şiirin gücüyle resmeder. Epik bir dille kaleme aldığı eserinde kadın ve erkek nice isimli isimsiz Kurtuluş Savaşı kahramanlarının yanında Karayılan'dan, Arhaveli İsmail'e, Kambur Kerim'den Kartallı Kazım'a kadar yer verir.

İşte bu tarihi destan yoğun ilgi ve beğeniyle birçok kesim tarafından sevilip sahiplenilirken ve Nâzım Hikmet'e toplum tarafından açıktan ya da gizli güçlü bir sevdâ beslenirken, Hikmet tutukluluğunun 10. yılında Bursa Hapishanesi'nden kendisini sevenlere şöyle seslenecektir;

*"Sevdalınız komünisttir,
On yıldan beri hapistir,
Yatar Bursa kalesinde."*

[1] Vala Nureddin, Bu Dünyadan Nazım Geçti, Cem Yayınları, 1980, s.94-95

[2] Mehmet Fuat, Nazım Hikmet, Adam Yayınları, İstanbul, 2001, s.283

NÂZİM HİKMET'İN ŞİİRİNDE İMGENİN DİYALEKTİĞİ

| CENGİZ KILÇER

GeçtiNâzım Hikmet şiiri başlı başına çok geniş bir külliyat oluşturur. Dolayısıyla biz bu yazıda Nâzım'ın tüm şiirleri üzerine değil de onun şiirindeki imge diyalektiğinin kaynağına dikkat çekeceğiz. Bir soruyla başlamak daha doğru; Nâzım Hikmet' bir şair olarak çağdaşlarından tartışmasız apayrı ve müstesna kılan -elbette başka birçok niteliği vardı- nedir?

Bizim bu soruya yanıtımız şu sıralar kimi aydın muhitin, moda olmadığı için, pek de yüz vermediği Karl Marx ve Friedrich Engels'in tarihsel diyalektik materyalizmidir.

Nâzım'ın şiirlerindeki imge diyalektiğinin kaynağına bakalım. Nâzım edebiyatta modern realizmin, bilinçli olarak edebiyat alanına diyalektik materyalizmin uygulanması görüşündedir. Kemal Tahir'e yazdığı bir mektupta şöyle der: "(...) biz, diyalektik materyalist realist sanatkarlar hayatın, insan ruhunun her cephesini ele almalıyız" (Hikmet 1993:323). Yine Nâzım Hikmet bir şair olarak kendisini tarif ederken diyalektik materyalist realist sanatkar olarak betimler. Kendisinde hâlâ romantik-dalgacı taraf mevcuttur ama insan olarak, tanıdığı insanların çok azında rastladığı kadar realist-diyalektikçidir.

Unutmadan, Nâzım Hikmet'in diyalektik materyalizme ilişkin teorik birikimi gerçekten de hayli zengindir. Özellikle "Aydınlık" dergisinde (Teşrin-i evvel [Ekim] 1924) kalem aldığı "Diyalektik Materyalizme Küçük Bir Methal" başlıklı makalesine bakıldığında bu açıkça görülür. Nâzım, doğanın, diyalektiğin deneme tezgâhı olduğunu, onun bu deneme tezgâhı için her gün artan zengin bir olgular hasadı sağlayarak, böylece doğada her şeyin, son çözümlenmede, metafizik olarak değil diyalektik olarak olup bittiğini, doğanın durmadan yinelenen bu çevrimin sonsuz tekdüzeliği içinde hareket etmeyip, gerçek bir tarih geçirdiğini tanıtladığını bilir (Engels 1977:73).

Nâzıma göre diyalektik materyalist felsefeyi, maddi ve ruhsal-soyut olayları kendi akışında görmek gereklidir. Realist edebiyatçının içinde yansıttığı -sanatkarane inikâs ettirdiği- konusunu böyle bir akış halinde vermesi icap eder. Honoré de Balzac da büyük realisttir. Ama felsefi bağlamda diyalektik materyalist değildir. Ne var ki Balzac'ı realist yapan şey realiteye bağlılıktan dolayı istemeyerek, farkında olmayarak diyalektik metodu kullanmasındadır.

Ahmet Haşım, bir görüşmesinde Nâzım Hikmet'e şiirinde "Kendi kendini tekrarlamaktan sakın ve kork" öğüdünü salık veriyor. Nâzım, Ahmet Haşım'deki o korkuyu, o korkunun kaynağını şöyle yorumluyor: "O hakikaten kendi kendini tekrarladığı için değil, tekrarladığı şey, yani kendisi, yani şiirinin ana hattı çok basit, tekrarlanmaya değmeyecek ve tekrarlandığı zaman yaldızını kaybediveren bir nesne olduğundan böyle bir korkuya düşebilir ve bana bu halden sakınmamı söyleyebilirdi. Fakat şahsen bizim için -diyalektik materyalist realist muharrir olmak isteyenler için- böyle bir korkunun olası olamaz. Söylemek istenilen şey ve iddiamız öyle çok taraflı, öyle derin ve bileşiktir ki, biz "kendimizi" tekrar etmekten değil, tersine

edememekten korkulmalıdır. Çünkü ancak bu tekrarlar, pratikte, o tükenmez kaynağın işlenmesi kabil olur" (Hikmet 1993:77).

Nâzım sadece şiirde değil roman alanında da geniş ve kapsamlı okumalar yapmaktadır. Yine Kemal Tahir'e yazdığı mektubunda yeniden felsefeye merak sardığını elinden geldiği kadar, felsefe okuduğunu söyledikten sonra "Diderot'nun bu romanı (Diderot'nun Rameau'nun Yeğeni) için Engels "diyalektiğin şaheseri" dermiş ve Almanca tercümesini Goethe yapmış. Şimdi şu Diderot'nun romanını elime geçirmek için bir ay kuru ekmeğe razıyım... Romanda diyalektiğin, hem de Engels ağızıyla şaheser tatbiki mühim mesele... Piraye'ye yazacağım, Haşet'te bulursa göndersin" (Hikmet 1993:57).

Şaire göre güzel sanatlarda, içerik bakımından şiirle-düzyazı, arasında bir duvar yoktur: "Onun alanı şuraya kadar yahut şudur, ötekinin ise ancak şu diye Çin Seddi'yle birbirinden ayıramayız (...) Ben şahsen güzel sanatlar bakımından edebiyatta, şiir yalnız şu işle, nesir ise şu işle uğraşır diye bir fark görmem" (Hikmet 1987:109).

Romandaki karakter meselesini sorunsallaştırır, her ne denli romanlardaki karakterlerin-tiplerin önemini inkâr etmese de onları yerli yerine koymaktan, karakterleri romanda işgal ettiği sarsılmaz tahtından indirmekten, roman kahramanlarının da fani insanlar ve sahici insanlar olmasından yanadır. Ona göre bir roman, mutlak olarak ne anlatı etrafında ne de karakterlerin etrafında kurulmalıdır. Roman ve hikâye, tipleri, insanları, diyalektik bir gözle inceleyip etkin olarak içinde bulunulan hayatın yansıması üzerine kurulmalıdır. Örneğin İstanbul Maçka'da yahut Siraserviler'de bir apartmanda geçen aşk macerasının bile, diyalektik materyalist-realist bir gözle yazılmasının ülke ve dünya düzeninin meselesi, davası olabileceğini, bunu bir taraftan tutup aydınlatabileceğini düşünür. Nâzım, Honoré de Balzac ile Johann Wolfgang Goethe arasında bir benzerlik kurar. Goethe'nin yapıtı Faust'u biraz da keçiboynuzuna benzetir; okumanın zevkine erişmek için bir araba odun yemek, çiğnemek lazımdır. Fakat bu bir araba odun ve tahta parçası çiğnendikten sonra elde edilen lezzeti birçok bakımdan harika bulur. Zira Faust'un felsefesi idealisttir; ne var ki kullandığı yöntem diyalektiktir. Faust'ta bütün bir tarihi dönemin ihtirası ve arzuları bulunur. Goethe'yi paradoksal bir karşılaştırma ile Divan şairlerine benzetir: "Bir yığın kötü, zevksiz, beylik beyit okursun, ama bu kalabalığın içinde sahici mücevherlere rastlarsın" (Hikmet 1993:140).

Nâzım, Adalet Cimcoz'a yazdığı bir mektubunda Yahya Kemal'i eleştirir: "Bizim Yahya Kemal'de kelimelerin peydahlanmasına dayanan şekil meselesinde zayıf taraf anatomidir. O ne yumuşacık ve karmaşık bir iskelettir. Hâlbuki ilk bakışta anatomi sağlam gibi gelir, fakat mısırlar peşi peşine dizildikleri zaman, ayrı ayrı güzel oldukları halde topyekûn berbat olurlar. İskelet eti taşıyamaz" (Kurdakul 1986:6).

Tek bir örnekle bitirelim. Yaşam ve ölümün diyalektiği, Nâzım'ın "Masalların Masalı" şiirinde en önemli temadır ve olağanüstü işlenmiştir. "Masal-

ların Masalı"nda diyalektik imge örüntüsü, doğa ve insandaki tüm gerçekliği öyle bir şekilde kaplar ki, aralarındaki karşılıklı ilişkiler nedeniyle öz ve görünüş yeniden ayrılmaz bir şekilde bağlantılı hale gelir. Dizelerindeki imgelerin diyalektiği, gerçekliğin aşkın soyutlamalarla açıklanışı değil, bir bütün olarak gerçeklikle ilişkili olmasıdır. Böylece bilgi ve hakikat, diyalektik yolculukları boyunca kendilerini mükemmelleştirirler ve evrensel hale gelirler, yani bireyin kaderinin tikelliğini bütünleştirir ve aşarlar. Dizelerdeki olumsuzlama dinamiğini, örtük "çelişkileri" (yani karşıt güçleri) ortaya çıkarma yeteneğinden alır. Bu, içlerinde aşılması gereken daha yeterli düşünce ve varlık biçimleri üretir. Bu nedenle değişim sarmaldır (yani spiral), dairesel değil (yani olumsuzlamanın olumsuzlanması).

Şiirdeki yaşam ve ölümün iç içe geçmesi, karşıt niteliklerinde içkin olan temel çatışma tarafından enerjilendirilen, çeşitli durumlarda doruğa ulaşan ve dolayısıyla değişim üretmek üzere gelişen, devam eden bir süreçtir. "Masalların Masalı"nda bir organizmanın yaşlanması, eylem halindeki diyalektik sürecin ifadesi olarak görülebilir. Biyolojik sistemler, diyalektik analize tabi olan tekil sistemler değildir; insanın psikik hayatı da aynı kavramsal perspektiften görülebilir. İnsanın ölümsüzlük arayışına yönelik herhangi bir girişim önemsizdir. İnsan, var olmanın en iyi yollarını bularak enerjisini, kendi yakın gerçekliğini daha önemli kılmak için kullanılmalıdır.

"Masalların Masalı"nda şunu görürüz: Ölümde ne akıl ne de delilik, ne güzellik ne de çirkinlik vardır. Ölüm belki de hayatta başa çıkması en zor olan, ancak en az hazırlandığımız olay olsa da... Son olarak, "Masalların Masalı" şiirini bir de Friedrich Engels'in şu tespiti üzerinden okumalı: "Yaşamın yadsınması temel olarak yaşamın bizzat içinde vardır, öyle ki yaşam, daima onun zorunlu sonucuyla, yani daima içinde tohum halinde bulunan ölümlü bağıntılı olarak düşünülür. Yaşamın diyalektik kavranışı bundan başka bir şey değildir. Ama bunu bir kez anlayan kişi için, ruhun ölümsüzlüğü ile ilgili bütün sözler değerini yitirir. Ölüm, ya onu meydana getiren kimyasal unsurlardan başka geriye bir şey bırakmayan organik cismin çözülmesidir, ya da yalnızca insandan değil, bütün canlı organizmalardan süren bir yaşam ilkesini, az çok ruh demek olan bir şeyi geride bırakır. Demek ki, burada diyalektik yardımı ile yaşam ve ölümün mahiyeti konusunda basit bir aydınlanma, çok eski bir boş inancı ortadan kaldırmaya yetiyor. Yaşamak ölmek demektir" (Engels 1979:376).

Bize göre Nâzım'ı diğer şairlerden ayıran, Türk şiirinin en önemli ismi yapan, bir dünya şairi olarak 20. yüzyılın en önemli şairleri arasında olmasını sağlayan, şiirini taşıyan şey (iskelet) ise şiirlerindeki imgelerin diyalektiği ve kendisine kılavuz olarak özümlediği tarihsel diyalektik materyalizmidir.

Masalların masalı

Su başında durmuşuz,

çınarla ben.

Suda suretimiz çıkıyor,

çınarla benim.

Suyun şavkı vuruyor bize,

çınarla bana.

Su başında durmuşuz,
çınarla ben, bir de kedi.
Suda suretimiz çıkıyor,
çınarla benim, bir de kedinin.
Suyun şavkı vuruyor bize,
çınarla bana, bir de kediye.

Su başında durmuşuz,
çınar, ben, kedi, bir de güneş.

Suda suretimiz çıkıyor,
çınarın, benim, kedinin, bir de güneşin.
Suyun şavkı vuruyor bize,
çınara, bana, kediye, bir de güneşe.

Su başında durmuşuz,
çınar, ben, kedi, güneş, bir de ömrümüz.
Suda suretimiz çıkıyor,
çınarın, benim, kedinin, güneşin, bir de ömrümüz-
zün.
Suyun şavkı vuruyor bize,

çınara, bana, kediye, güneşe, bir de ömrümüze.
Su başında durmuşuz.

Önce kedi gidecek,
kaybolacak suda sureti.
Sonra ben gideceğim,
kaybolacak suda suretim.
Sonra çınar gidecek,
kaybolacak suda sureti.

Sonra su gidecek,
güneş kalacak;
sonra o da gidecek.

Su başında durmuşuz
çınar, ben, kedi, güneş, bir de ömrümüz.
Su serin,
çınar ulu.
ben şiir yazıyorum,
kedi uyukluyor,
güneş sıcak.
çok şükür yaşıyoruz.

Suyun şavkı vuruyor bize.
çınara bana, kediye, güneşe, bir de ömrümüze.

7 Mart 1958 Varşova – Şvider

Kaynakça

-Engels, Friedrich. 1977. Anti-Dühring Bay Eugen Dühring Bilimi Altüst Ediyor. Ankara: Sol Yayınları.

-Engels, Friedrich. 1979. Doğanın Diyalektiği. Ankara: Sol Yayınları.

-Hikmet, Nâzım. 1987. Sanat ve Edebiyat üstüne. Editör A. Çalışlar. İstanbul: Bilim ve Sanat.

-Hikmet, Nâzım. 1993. Kemal Tahir'e Mapusane-den Mektuplar. İstanbul: Adam Yayınları.

-Kurdakul, Şükran. 1986. "Nâzım 'ın Bilinmeyen Mektupları". Cumhuriyet Gazetesi, Nisan 13, 6.

ÜÇ HAZİRAN ALTMİŞ ÜÇ'Ü

ARJİN AVCI

Her ulusun, bölgenin kendine has şiirleri, şarkıları, romanları ve onun özgün üreticileri; şairleri, yazarları, sanatçıları vardır. Bazı şairler vardır ki ne bir ulusa, ne bir bölgeye sığar. Nâzım Hikmet tam da o şairlerdendir. Hiroşima'da ölen çocuklardan, sakat doğan çocuklardan bahseder. Bahsederken her anına şahit olmuş gibidir:

"Bu gemi bir kara tabut
Badem gözlüm beni unut
Çürük yumurtadan çürük
Benden yapacağın çocuk

Bu gemi bir kara tabut
Bu deniz bir ölü deniz
İnsanlar ey, neredesiniz?
Neredesiniz?"

Aslında Nâzım birçok ana şahit olmuştur. Şehirleri, ülkeleri ya sürgün yolundayken ya hapisteyken, gazetesini okurken, kitaplarını incelerken gözlemlemiştir; evrensel bir şair olmasında bu durumların da büyük bir payı vardır. Moskova'da kalp krizi geçirdiği üç haziran altmış üçüne kadar sadece Türkiye'nin değil, dünyanın en değerli şiirlerini miras bırakmıştır. Bursa'da, İstanbul'da, Ankara'da, Çankırı'da hapis yatmasına rağmen kalemini Türkiye işçi sınıfına, topraksız köylüye, yoksul halka atfetmeye devam etmiştir. Aksine bu zor zamanlar, Marksist düşünceyle olan bağı ve toplumcu-gerçekçi sanatını güçlü kılmıştır.

Mirası şarkılara, kitaplara konu olmuştur. Dillerden dillere; en umutlu, en hüznü anlarda, savaşlarda, açlıkta, susuzlukta dünya halklarına yoldaş olmuştur. Alman ordusu tarafından esir alınan ve idam edilen 18 yaşındaki partizan Tanya'ya şiiriyle yoldaş olmuştur. Geçtiğimiz aylarda neo-naziler tarafından heykeli yıkılan Tanya'nın hikâyesi hâlâ Nâzım'ın dizelerindedir:

"Sen asılan partizan, ben hapiste şair..."

Nâzım Hikmet; İngiliz emperyalizmine karşı mücadele veren Hint devrimci Benerci'nin, ABD'nin emperyalist politikaları için Kore'ye gönderilen 23 centlik askerini, devrime tanıklık etmiş Rusya halkının yanında olmuştur. Tanıklık etmediği,

ama sahiplendiği Fransız devriminin öncüleri olan Robespierre'in, Marat'ın, Babeuf'ün anısını yaşatmıştır.

Nâzım Hikmet'in evrensel yönünü açıklamak için onlarca örnek sıralayabiliriz; fakat Nâzım yalnızca şiirlerinin içeriğiyle değil, diliyle de evrensel bir şairdir. Mayakovski'den, Lorca'dan izler taşır. Garip akımını etkilemiş Tristan Tzara'nın aktardığı gibidir:

"Nâzım'ın şiirlerinin muhtevası ve biçimi, aralarındaki karşılıklı bağlantıdan ötürü, hem teknik bakımdan hem de insanî oluş açısından da birbirlerinden ayrılamazlar. Buna bakarak, şiirin, muhteva ve biçim problemleri ortadan kalktığı zaman başladığını ileri sürebiliriz, doğmakta olan ve şiirin haslığının gerçek kıstası ödevini gören yeni gerçeklik böylece insanlığın kültür hazinesine katılır ve dünyanın değiştirilmesinde önemli bir rol oynar."

Nâzım'ın bu evrenselliği, yazının başında belirttiğimiz gibi aynı zamanda onun biyografisiyle paraleldir. Eğitim hayatı, ailesi, dostları, gezdikleri yerler, yaşadığı durumlar sanatının niteliğine katkı sağlamıştır. Ortada milli mücadeleye katılan, Bolu'da öğretmenlik yapan, KUTV'da (Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi) öğrenim gören, Bakü'de şiirler yazan, Hopa cezaevinde tutulan bir Nâzım vardır. "Yaşamak Güzel Şey Be Kardeşim" adlı otobiyografik romanında da bu tesirlere rastlayabiliriz. Dünyanın her yerinde bir anısı ve etkisi olan, ama özlemi hep bu topraklarda olan bir Nâzım'la karşılaşırız. Gurbete düşen bir şairin yapacağını yapmış ve şiirlerinde bu özlemi dile getirmiştir.

Yaptığı gözlemler, aldığı eğitimler sanatında yeni bir anlayış, yeni bir teorik zemin oluşturmuştur ve birçok sanatçıyı da bu zemin üzerinden eleştirmiş, değerlendirmiştir. Eleştirilerinden biri de ayağı zemine basmayan bir entelektüel profilinin oluşmasıdır. Bu profilin değişmesini şiddetle savunmuş; şiirde, romanda, müzikte, resimde, birçok sanat dalında yeni bir anlayışın oluşacağını ve oluşması gerektiğini öngörmüştür. Dolayısıyla Nâzım Hikmet, yalnızca bir şair değil; aynı zamanda çok güçlü bir eleştirmen ve entelektüeldir. Örneğin;

gününün entelektüellerini gramofon plaklarına benzeterek eleştirir, fakat bu eleştirisi boşa değildir. Değişmesi gerektiğini ve işe yarar hâle gelmesini savunmuştur:

"Entelektüellerin çoğu, bir bakıma, gramofon plakları gibidirler. İçlerine neyi doldurmuşlarsa onu çalarlar. Yalnız, bunların arasında bir cinsi de vardır ki, öyle doldurulduğu için öyle çaldığını değil, öyle dilediği için o çeşit ses çıkardığını sanır. Bunlar, yağmurun bir yığın sebepler sonunda yağdığını değil, yağmak istediği için yağdığını söyleyen putatapıcılardan ayırtırsızdır." *

Ona göre bu putların yıkılması, kültürün ve şiirin devrim düşüncesiyle bir olması gerekmektedir. Bunun için en baştan kendini komünist bir şair olarak tanıtmıştır. Genç yaşından ölümüne kadar türlü fikirleri yoğurmuş, kendinden sonraki yazarları ve şairleri de bu yoldan yürütmüş, etkilemiştir. Kadınlar için eşitlik, emekçiler için yeni bir düzen, çocuklar için yeni bir geleceği ve ülkeyi hayal etmiştir. Bu hayali de bir hedef hâline gelmiştir. Yazıyı Nâzım Hikmet'in Artek Çocuk Kampı'nda yaptığı konuşmayla bitirelim:

"Bakın çocuklar, deniz orada. Denizin öbür tarafında benim ülkem Türkiye var. Orada Türk halkının çocukları çok kötü yaşıyor. Çok küçük yaşlardan itibaren çalışmaya başlıyorlar. Mesela, senin yaşındaki çocuklar fabrikada çalışmaya başlıyor. Günde 12 saat. Sizin gibi kız çocukları da çalışıyor. Fabrikalarda, tarlalarda... Çoğu okuma yazma bilmiyor. Hatta ömürlerinde defter, alfabeye kitabı nedir görmemişler. Çocuklarımız, Türk çocukları açlık çekiyor. Hatta çok erken yaşlarda çeşitli hastalıklardan ölüyorlar. Doğru dürüst hastane yok. Peki, neden böyle? Neden çocuklarımız bu kadar kötü yaşıyor? Çünkü bizde Amerikan emperyalizmi hüküm sürüyor. Ve onların yerli işbirlikçileri..."

*Bu pasaj Nâzım Hikmet'in "Sanat, Edebiyat, Kültür, Dil" adlı derleme eserinden alınmıştır.

GELECEK İÇİN MÜCADELE DEKLARASYONU

Sermaye düzeninin temsilcisi ve emperyalizmin taşıyıcısı olarak AKP'nin 20 yıllık iktidar süreci ülkemizi büyük bir karanlığın içerisinde sokmuştur. Emekçilerin hakları bir bir gasp edilmiş, kadınlar gericiğin ve sömürünün pençesine itilerek baskılanmış, kadın cinayetleri, taciz ve tecavüz artmış, gençler işsizlik ve geleceksizlik sarmalına mahkûm edilmiş, gerici tarikatlar gençliği teslim almak için görevlendirilmiş, gençler umutsuzluğa ve ülkeyi terk etmeye sürüklenmiştir.

Yaşadığımız bu süreç, AKP iktidarının adımlarıyla derinleşse de, temellerini sermaye düzeni ve emperyalizmle işbirliği oluşturmaktadır.

Bu açıdan, gençliğin yaşadığı sorunlar bütünün bir parçası olarak ele alınmalı ve ülkemizde yaşanan işbirlikçi, gerici ve piyasacı dönüşümün eseri olarak değerlendirilmelidir.

Dolayısıyla, gerçek bir çözüm ve kurtuluş yalnızca, sermaye, emperyalizm ve gericilikle hesaplaşmakla hayata geçecektir. TKH Gençliği olarak, ülkemizin kurtuluşu ve gençliğin iyi bir geleceğe erişmesi açısından aşağıdaki maddeler etrafında büyük bir mücadelenin başlatılması gerektiğini ilan ediyoruz.

1. Dünya'da ve ülkemizde, kapitalizmin halklara gelecek sunamayışı, onun yapısına içkindir. Kapitalizm, zenginleşen bir sınıf oluşturduğu gibi, aynı zamanda yoksullaşan milyonlar yaratmaktadır. Bu zenginliğin nedeni, emeğin sömürülmesidir. Sermaye düzeni, geleceksizliğin, hukuksuzluğun, umutsuzluğun, işsizliğin, ırkçılığın ve gericiliğin temelidir. Gelecek, sermayenin tahakkümüne karşı çıkılarak, eşitliğin merkeze konduğu yeni düzende vücut bulabilir. Eşitlik olmadan, gelecek olmayacaktır. Gençlik, sermaye düzeninin sömürü politikalarına, ideolojik salgasına ve yarattığı kaos ortamına karşı sosyalist Türkiye mücadelesini yükseltmeli, yalnızlaşmaya, umutsuzluğa, çaresizliğe karşı örgütlü bir mücadele ile yanıt vermelidir.

2. Laikliğin ortadan kalktığı bir zeminde, dinci gerici düşüncenin kendine alan bulması ve toplumu şekillendirmesi kaçınılmazdır. Bugün ülkemizde tarikat ve cemaatlerin iktidarı bulunmaktadır. Toplumun rızaya alıştırılması, gençliğin biat kültürüne ve düzene ikna edilmesinin aracı olan bu örgütlenmeler aynı zamanda gençliğin hayatını alan merkezler haline gelmiştir. Gençliği edilgen-

leştirilen ve bu düzenin bekasını sağlamanın aracı olan gerici tarikat ve cemaat örgütlenmeleri kabul edilemez. Gençlik, her türden gerici düşünceye karşı laikliği savunur ve gençliğin tarikatlar eline itilmesine karşı siyasal mücadele yürütür. Tarikat ve cemaat yurtlarının kapatılması, bu örgütlenmelerin son bulması için mücadele eder.

3. Ülkemizde yaşanan dönüşümde emperyalizmin payı göz ardı edilemez. Kendi karlarını artırmak, dünyanın yer altı ve yer üstü zenginliklerine el koymak ve dünya halklarını borç batağına sürüklemek için dünyayı esaret altına alan emperyalizme karşı tam bağımsızlık savunulmadan gelecek kurulamaz. Ülkemizin emperyalist tekeller tarafından yağmalanmasına, emperyalizmin kar hırsı için Türkiye'nin savaşlara sokulmasına, Türkiye'deki sermaye düzeninin bekasını için kontrgerilla örgütlenmesinin yürütülmesine, borçlandırma ve ambargo hamleleriyle emekçi sınıfların yoksullaşmasına karşı anti-emperyalizm mücadelesi zorunludur. Gençlik, eşit ve özgür bir gelecek için, Türkiye'nin emperyalizmin askeri örgütü olan NATO'dan çıkması ve emperyalizmle ilişkilerin sonlandırılması için mücadeleyi yükseltir. Emperyalizmin Ortadoğu'da ve Balkanlar'da yürüttüğü yayılcı politikalara karşı durmak Türkiye gençliğinin görevidir. NATO'nun yayılma siyasetine karşı gençlik "NATO defol!" sesini yükseltir.

4. Gençliğin okumak için çalışmak zorunda olduğu tablo, çalışırken okumak için vakit ayarlamaya çalışıldığı bir tabloya dönüşmüş, gençlik eğitimden uzaklaşmış ve denetimin olmadığı, sömürünün yüksek olduğu, mobbing ve baskı altında ucuz işgücü olarak çalışma hayatına atılmak zorunda kalmıştır. Bu durum, sermaye sınıfını memnun etmekte, milyonlarca genç ise okulunu dondurup çalışma hayatına atılmaktadır. Eğitim en temel insan hakları olarak, bugün Türkiye'de ulaşılabilir duruma gelmiştir. Gençlik, eğitimin bir sektör haline dönmesine karşı, parasız, eşit ve ulaşılabilir eğitim mücadelesini yükseltir. Barınmadan, ulaşım, beslenmeden, eğitim materyallerine kadar, eğitimin tüm süreciyle devlet tarafından ücretsiz olarak karşılanmasını savunur ve kamucu bir eğitim politikasının gerçekleşmesi için lise ve üniversitelerde örgütlenmesini yükseltir. Eğitimin özelleşmesine karşı, özel okul ve yurtların devletleştirilmesini ve üniversitelerin şirketlerden temizlenmesini savunur.

5. Gençliği borç batağına iten KYK sistemi de-

ğiştirilmelidir. Bu zamana kadarki tüm KYK borçları silinmeli, eğitim masrafları devlet tarafından karşılanmalı ve gençlik kredi sistemine mahkûm edilmemelidir. Gençlik, KYK borçlarının silinmesi için mücadele etmelidir.

6. Liseli gençliği imam-hatip ya meslek lisesi tercihi zorlayan eğitim sistemi değişmelidir. Parası olanların özel okullara gittiği, emekçi halkın çocuklarının ise ya imam-hatip ya da meslek liselerine gitmek zorunda kaldığı bu tablo AKP'nin ve sermaye düzeninin tercihidir. Mantar gibi çoğalan imam-hatip liselerine karşı liseli gençliğin talebi bilimsel eğitim alabileceği ve gelişimini bütün özellikleriyle sağlayabileceği sosyal ve fen bilimleri öğrenebileceği bir eğitim sistemidir. Meslek liseleri ise büyük bir sömürü tezgahına dönüşmüştür. Gençlik staj adı altında sömürüye karşı çıkar. Teknik bilginin geliştirilmesi ile staj bugün farklı şeylerdir. Ders adı altında iş yaptırılması kabul edilemez. Meslek lisesinde okuyan öğrencilerin üniversite sınavına hazırlanması için müfredat yeniden şekillendirilmeli ve stajda sömürü son bulmalıdır.

7. Üniversiteler toplum adına bilim üreten merkezlerdir. AKP'nin üniversitelere yönelik saldırısıyla birlikte bu içerik ortadan kalkmış, üniversiteler sermayenin ihtiyacına göre dizayn edilmiştir. Gençlik, bilimsel olmayan düşüncelerin üniversite kürsülerinde kendine yer bulmasına karşı mücadeleyi yükseltir. Tepeden inme rektör atamalarına, üniversitelerin ticarethaneye dönmesine karşı bilimsel ve toplumun çıkarına hizmet eden bir üniversiteyi savunur.

8. Ülkemizde her geçen gün artan işsizlik bugün gençliğin büyük bir sorunudur. Gençliğe iş sağlayamayan, "her üniversite mezunu iş bulmak zorunda değil" diyen bu düzene ve temsilcilerine karşı gençlik, iş talebini yükseltir, herkesin iş sahibi olacağı ve sömürünün olmayacağı bir düzenin Türkiye'de kurulması için mücadele yürütür.

9. Türkiye, önemli bir seçim sürecinin içerisinde bulunmaktadır. AKP-MHP iktidarının bu düzeni devam ettirme arayışının karşısında Millet İttifakı ise bu düzenin restorasyonunu savunmaktadır. İşsizlik, geleceksizlik, yoksulluk, bağımsızlık, kadınların kurtuluşu ve gerici örgütlenmeler noktasında gerçek bir çözüm sunamayan bu ittifak, AKP'ye karşı oluşan tepkinin kapsamını ve düzen içinde tutulmasının aracı haline gelmiştir. Sorun tek başına başkanlık rejimine ya da AKP iktidarına sıkıştırılamaz. Sorun, tüm bunların üzerinde yükseldiği ve düzen partileri tarafından temsil edildiği sömürü düzenidir. Bugün gençliğe methiyeler düzen ve seçimlerde bir oy deposu olarak yaklaşanlara karşı gençliğin yanıtı net olacaktır. Sermaye ile emperyalizm ile gericilik ile hesaplaşması olmayanların sorunların çözümü noktasında bir katkısı da bulunmamaktadır. Gençlik, sahte umutlara değil, gerçekçi bir çözüme ihtiyaç duymaktadır. Bu açıdan, önümüzdeki seçim sürecinde üniversiteli ve liseli gençlik, düzen karşıtı bir alternatif her alanda güçlendirecek ve örgütleyecektir. Bu seçenek, sosyalizmdir. Gençlik, seçimlerde sosyalizmin safında olacak ve tüm düzene sırtını dönecektir.

Türkiye Komünist Hareketi Gençliği, tüm üniversiteli ve liseli gençliği ülkenin kurtuluşu için ayağa kalkmaya ve devrim mücadelesine katılmaya çağırır. Umutsuzluğa, karamsarlığa, sahte umutlara yer yok, vakit ülkenin aydınlığa çıkması için mücadeleyi yükseltme vaktidir!

TKH Gençliği mücadeleyi yükseltiyor: Umutsuzluğa, karamsarlığa, sahte umutlara yer yok

TKH Gençliği, "Gelecek İçin Mücadele Deklarasyonu" yayımladı. İlk olarak Şişli Habitat Parkı'nda düzenlenen etkinlikte okunan deklarasyonda, gençliğin yaşadığı sorunların ülkemizde yaşanan işbirlikçi, gerici ve piyasacı dönüşümün eseri olarak değerlendirilmesi gerektiği belirtilirken, "Türkiye Komünist Hareketi Gençliği, tüm üniversiteli ve liseli gençliği ülkenin kurtuluşu için ayağa kalkmaya ve devrim mücadelesine katılmaya çağırır. Umutsuzluğa, karamsarlığa, sahte umutlara yer yok, vakit ülkenin aydınlığa çıkması için mücadeleyi yükseltme vaktidir!" denildi.

Üniversiteli gençlik İzmir'de Gezi ve Gelecek panelinde buluştu!

İzmir'de Sosyalist Düşünce Topluluklarının (SDT) çağrısıyla Karşıyaka'da Sınıf Tavrı Temsilciliği'nde bir araya gelen üniversiteli gençlik Gezi Direnişinin 9.yılında "Gezi ve Gelecek" panelinde buluştu.

İzmir'deki tüm üniversitelerden gençlerin katılım sağladığı etkinlikte, Yeni Ülke Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Ekim İsmi ve Akademisyen yazar Anıl Aba konuşmacı olarak yer aldı.

Panelde sözü ilk alan Ekim İsmi konuşmasına Türkiye'deki kitlesel direnişlerin tarih boyunca görüldüğüne değinerek başladı. Gezi Direnişi'nin AKP'nin kurduğu 2. Cumhuriyet rejimine karşı toplumda ortaya çıkan direnç odaklarının kitlesel bir direnişi olduğunu söyleyerek bugün de bu arayışların devam ettiğini ve Gezi'deki milyonların buharlaşmadığını vurguladı.

Bu söylemlerinin ardından İsmi, Gezi davasının sonuçlanması hakkında "Gezi davası başarısız sonuçlanmadı. Yenilgi olmadı. Bu dava süreçlerinin hala gündemde olmasının sebebi bu direnişin etkilerinin büyüklüğünü ve kıymetini gösterir." ifadelerini kullandı.

Daha sonra sözü alan Anıl Aba, Türkiye'deki eğitim sistemi ve üniversitelerin bugünkü durumları hakkında konuştu. Üniversitelerde verilen eğitimin, akademisyenlerin ve öğrenci profillerinin gittikçe kötüye gittiğini vurgulayan Aba, kayırmayla rüşvetle doldurulan akademi kadrolarının değiştirilmesi ve üniversitelerin yeniden yapılandırılması gerektiğini vurguladı.

Geziden sonra gençliğin arayışlarındaki farklılaşmaların bir zemini olarak üniversitelerdeki gerici, piyasacı ve adaletsiz dönüşümün olduğunu vurgulayan Aba, bu düzenin gençliğe bir bütün olarak sunabileceği bir şeyin kalmadığını söyledi. Yurtdışına kaçışın ve bireysel kurtuluşun sınırlarını anlatan Aba toplumsal bir kurtuluşun gerektiğini ve örgütlü hareket etmenin önemi-ne çağrı yaptı.

Son olarak SDT adına söz alan Emre Albay, SDT'nin hedeflerinden, neden kurulduğundan bahsetti. Gençliğin memlekete karşı sorumluluğunu vurgulayan Albay, yeni bir ülke, yeni bir kuşak yeni bir üniversite için tüm gençliği SDT'lerde mücadeleye ve örgütlenmeye çağrı yaptı.

Sınır ötesi operasyon çözüm değildir.

Çözüm bölgesel barışta,

barışın yolu emperyalizme karşı mücadeledir!

NATO'nun genişlemesine de

Suriye'de askeri bir operasyona da hayır

ABD'nin başını çektiği emperyalizmin ülkemizin güneyinde Suriye'ye yönelik yıkım ve parçalama siyaseti, ülkemizin kuzeyindeki Ukrayna'da emperyalizmin genişleme siyasetiyle devam etmektedir. Emperyalizmin vekalet savaşı Suriye'de cihatçı terör eliyle, Ukrayna'da ise neo-Nazi güçler eliyle yürütülmektedir. ABD emperyalizmi, Büyük Ortadoğu Projesiyle Ortadoğu'yu istikrarsızlaştırmış, benzer bir tehlike bugün NATO'nun genişleme siyasetiyle Balkanlar'a dayanmış bulunmaktadır.

ABD emperyalizminin NATO eliyle Avrupa'nın doğusunda genişlemesi ve Balkanlara askeri olarak yerleşmesi, bölgesel barışın büyük bir tehdit altında olduğunu gösterirken ülkemizi güneyden ve kuzeyden emperyalist kuşatmanın cenderesi altına daha fazla sokmaktadır.

Emperyalizmin, uluslararası anlaşmalara rağmen Ukrayna'nın NATO'ya dahil edilerek NATO sınırlarının Rusya'ya dayandırılması ve genişlemesi hedefi, Ukrayna krizini ortaya çıkmasının baş nedenidir. Ukrayna'nın NATO'ya dahil edilmek istenmesine karşı Rusya'nın başlattığı askeri operasyon ABD emperyalizmi açısından yeni bir hamleyle dönüştürülerek Avrupa toprakları yeniden ABD emperyalizminin ektiği savaş tohumlarının toprağı haline getirilmektedir. Ukrayna'da hedefine ulaşamayan ABD emperyalizmi, Finlandiya ve İsveç'in NATO'ya dahil ederek yeni bir saldırganlık ve genişleme siyasetini gündeme getirmiştir.

NATO'nun genişlemesi bugün dünya barışının ve İkinci Dünya Savaşı sonrası kurulan dengenin bozulmasına hizmet edecektir. Ülkemiz, Ukrayna krizi başta olmak üzere emperyalist saldırganlığın, genişlemenin ve Avrupa'da savaşın körüklenmesinin yanında değil, tersinden karşısında yer almalıdır. ABD emperyalizminin genişleme siyasetine her türlü ortaklık ve desteğin ülkemize büyük zararlar vereceği, yakın zamanda Suriye'de ABD emperyalizminin taşeronluğunu üstlenen AKP dış politikasının ülkemize çıkardığı maliyet düşünüldüğünde açık bir gerçektir. Dün Suriye'de Amerikan emperyalizminin taşeronluğunun bedeli ülkemiz ve Suriye için ne kadar ağır olmuşsa, benzer bir biçimde NATO'nun genişlemesine evet demenin de bedeli de yine ülkemiz ve Avrupa halkları için de ağır olacaktır.

Güneyden ve kuzeyden emperyalist genişleme, yıkım ve saldırganlık siyaseti, ülkemizin emperyalist bir kuşatmayla karşı karşıya kalması demektir. Bugün yapılması gereken ABD emperyalizminin bu kuşatma siyasetine topyekün hayır demektir.

Ancak emperyalizmin Avrupa'da açık siyasi hedefleri ortadayken ve özellikle Ortadoğu'da Irak ve Suriye'nin parçalanması ve bölünmesi siyaseti ABD'nin stratejik hedefi iken, AKP iktidarının ABD'nin genişleme siyasetini bir pazarlık unsuru haline getirmesi ülke çıkarlarına hizmet eden bir dış politika değil, pazarlıkçı bir politika olarak il-

kesiz bir tutum ve aynı zamanda emperyalizme hizmet eden bir politika olacaktır. NATO'nun genişlemesi karşılığında Suriye'ye askeri operasyon pazarlığını öne koyan AKP iktidarı, bir kez daha dış politikada büyük bir hatanın peşindedir. Bir devlet politikası olarak gündeme getirilmesi ise sermaye devletinun ufkunun da tıpkı AKP gibi dar olduğunu ayrıca göstermektedir.

Suriye'ye askeri operasyon için ABD emperyalizminin onay almak isteyen AKP ve MHP'nin, İsveç ve Finlandiya'nın NATO üyeliğini pazarlık kozu olarak ortaya koyması AKP ve MHP'nin hamasi söylemlerinin altının boş olduğunu da göstermektedir. ABD ile pazarlıkta açık kapı bırakan AKP iktidarının, yardımına koşan MHP ve CHP ise iki yüzlü bir siyaset yürütmektedirler. "NATO'yu demokrasinin güvencesi" gören düzen siyasetinin emperyalizme karşı duruşu, ilkesel değil tersinden son tahlilde NATO'nun genişlemesine onay vermek anlamına gelirken aynı zamanda Suriye'nin parçalanması ve istikrarsızlaştırma siyasetine de karşıtlık değil paralellik taşıdığı açık bir gerçektir.

AKP dün BOP eşbaşkanlığı ile emperyalizme hizmet ederken, bugün NATO'nun genişlemesine evet diyerek hizmet etmektedir. Karşılığında Suriye'nin kuzeyine askeri operasyon talebi, icazeti ve pazarlığı ise "Suriye'de ABD planlarını bozmak" değil, ABD tarafından sürdürülen ve istenen Suriye'de savaşın ve krizin derinleşmesini katkı dışında bir anlama gelmeyecektir.

Bilinmelidir ki, İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya kabul edilmesinin Türkiye'nin evet demesi ve bunun karşılığında Suriye'nin kuzeyine askeri bir operasyon icazeti alınması, hem Avrupa'nın barışına hem Ukrayna krizinin çözülmesine ve hem de Suriye'de savaşın bitirilmesine asla yarar sağlamayacaktır. Tersinden krizlerin derinleşmesine hizmet edecek bu adım özü itibarıyla emperyalizmin çıkarlarına hizmet edecektir. ABD emperyalizmi Suriye'de Kürt kartını elinde tutarken Yunanistan üzerinden Türkiye'ye karşı yeni bir kart daha açması emperyalizmin gerçek kimliğini öne çıkartırken, Suriye'ye operasyon adıyla Türk askerini bir kez daha savaşın içine sokmak ABD emperyalizminin Ortadoğu planlarıyla çatışan değil tersinden örtüşen bir adımdır. ABD emperyalizmi Suriye'yi bugün 3 parçaya bölerek parçalanmayı, birini Kürt siyaseti diğerini doğrudan AKP hamiliğinde cihatçı güçler eliyle yürütmektedir. ABD hamiliğinde Kürt siyasetinin egemenlik alanının daraltılıp yerine ABD ve İngiliz emperyalizminin hamiliğinin başta durduğu ancak araya siyasal İslamcılık siyasetiyle Türkiye'ye verilen hamilik göreviyle cihatçı terörün egemenlik alanını koymak akılcı bir siyaset değildir. Cihatçı terörün, emperyalist güçlerin safında Türkiye'ye karşı pozisyon değiştirme olasılığı ve senaryosu ülkemiz açısından büyük bir tuzak ve tehlikedir.

NATO'nun genişlemesine evet diyerek "Suriye'de

ABD planlarını bozmak" çelişik bir siyasettir. Emperyalizmin alanı bütün cephelerde daraltılmalıdır.

Türkiye'nin çıkarları Avrupa ve Balkanlarda barıştan, Suriye'de ise savaşın derhal sonlanmasından geçmektedir. Avrupa'da savaş tohumları eken, Suriye'de barışın değil savaşın daha da derinleşmesini sağlayacak siyasetin ülke çıkarlarımızla uzaktan yakından ilgisi bulunmamaktadır.

Seçim öncesi milliyetçi bir politik iklim yaratmak amacıyla AKP'nin Suriye'ye yönelik icazetli askeri operasyon hamlesi, Türk askerinin ABD emperyalizminin genişlemesi için savaşa sürüklenmesinin adından başka bir şey değildir. Hem emperyalizmin genişlemesine olanak verecek hem de AKP'nin istibdat rejiminin sürmesi için Türk askerinin savaşa sokulması kabul edilemez.

Yapılması gereken bellidir. NATO'nun genişlemesine de Suriye'de askeri bir operasyona da hayır demek gerekiyor. Ülkemizin güneyden ve kuzeyden emperyalist genişleme ve yerleşme siyasetine bir bütün olarak karşı durmak mümkündür.

Ülke çıkarlarımızın korunacağı dış politikanın adımları bellidir.

- ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki egemenlik zemininin ortadan kaldırılması için Suriye'de savaşın derhal bitirilmesi ve bunun için Suriye Devleti ile masaya oturulması
- Emperyalizmin maşası cihatçı güçlerin bölgeden temizlenmesi
- Türk, Kürt ve Arap halklarının barış ve kardeşliği bölgesel işbirliğinin ve kalkınmanın tesis edilmesi, her türlü ulusal ve demokratik hakların tanınmasının uluslararası hukukla garanti altına alınmasının sağlanması
- Emperyalizmin Türk, Kürt ve Arap halkları arasındaki düşmanlığa karşı yeni bir barış projesinin geliştirilmesi
- ABD'nin Türkiye'deki bütün askeri üslerinin kapatılması
- NATO'nun genişlemesine veto ve Türkiye'nin NATO'dan çıkması

Bugün ülkemizin ihtiyacı olan yeni bir savaş değil, tersinden barıştır! Barış yolu AKP'nin mezhepçi ve NATO'cu dış politikasıyla gelmeyeceği ise açıktır.

Hepsinden daha önemlisi ise binlerce kilometre uzaktaki topraklarda emperyalizmin askeri müdahalesinin ve varlığı sorgulamadan alınacak her tutum, milliyetçi bir yaklaşım olarak yalnızca bölge halklarının birbirlerine düşmanlığını körükleyecektir.

Türk, Kürt ve Arap halkları emperyalizme karşı mücadelede birleşmelidir!